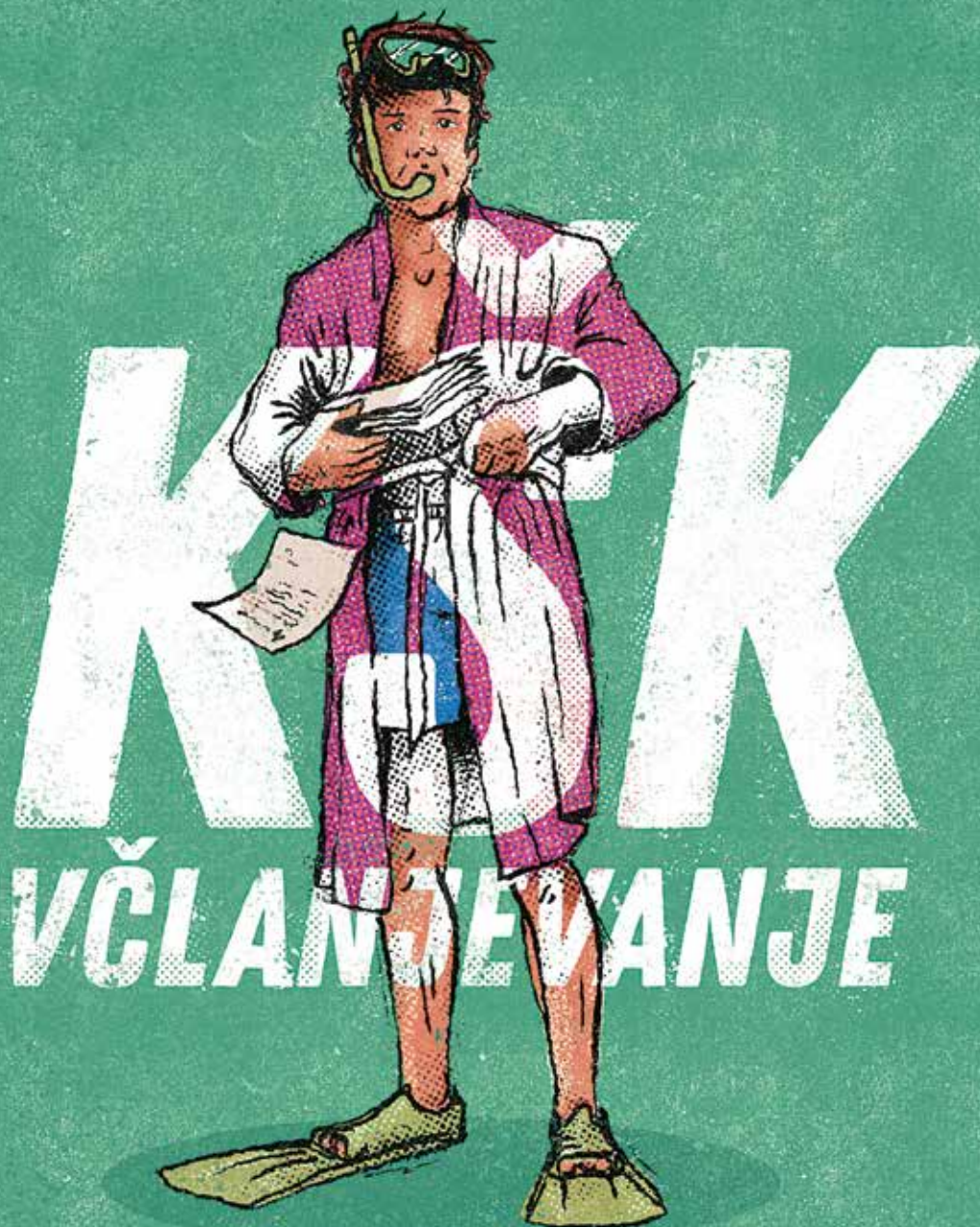

zapik

brezplačna revija
za študente
in dijak

Naslovnica:

Blaž Pintar

Odgovorna urednica:

Lucija Perne

zapik@ksk.si

Tehnični urednik:

Klemen Porenta

Oblikovanje:

Jure Vukovič

www.creatizem.si

Avtorji prispevkov:

Kristina Camaj

Sandra Camaj

Drejc Flajnik

Eva Flajnik

Nina Furlan

Ula Juvan

Alen Kočar

Ajda Krč

Ajda Krišelj

Karin Planinšek

Lucija Perne

Tajda Perne

Vid Primožič

Urednik fotografije:

Nejc Balantič

Križanka:

Mateja Novak Kukovič

Izdajatelj:

Klub študentov Kranj

Tisk:

Izdelava

Trženje:

trzenje@ksk.si

Naklada:

2000 izvodov

www.zapik.si

Spet nazaj!

Aktivisti te vabimo, da prvič ali ponovno postaneš član Kluba študentov Kranj. Včlanjevanje bo potekalo na info točki KŠK, organizirano pa bo tudi na srednjih šolah in na fakulteti, da se lahko včlaniš kar med malico. Ugodnosti za člane lahko najdeš tudi na strani 11, zraven pa seveda spada še ogromno dogodkov, koncertov ter športnih aktivnosti.

V prvi številki sezone smo se Zapikovci povprašali o tem, katere so službe prihodnosti in poiskali najboljše gin tonic v Kranju. Del ekipe se je letos razkropil po tujini in tako si boste lahko prebrali, kako poteka študentsko življenje po svetu, vse od Škotske do Koreje. Tudi v tej številki smo že zelo mednarodni – Ajda opisuje svoje študijske dogodivščine iz Nove Zelandije, Eva pa poletno medicinsko odpravo v Gani. Če si v Zapiku želiš prebrati tudi kak svoj članek, si lepo vabljen/a, da se pridružiš novinarski ekipi! Prijavo pošlji na zapik@ksk.si.

Dogodki pod KŠK-jevim okriljem se že počasi vračajo z dopusta, se srečamo na kakšnem koncertu ali rekreaciji. Do takrat pa vsem želimo uspešen začetek novega šolskega leta.

Lucija Perne, odgovorna urednica

zapik@ksk.si

KAZALO

ŠTAFETA	LAŽ
Erasmus ni mus, pomaga pa!4	Back to school20
JAGA BABA	RAZISKUJEMO
Svoboda interneta5	Kranjski gin tonic22
KLUBOVANJE	ŠVIC
Kviz znanja6	Varno v gore25
Tečaj fotografije6	TECHNO
KŠK Beachvolley challenge6	Masovni podatki in varnost na internetu26
Miki Solus6	EKSTRA
Večer ob ognju s Carmen manet6	Storm Area 5128
KŠK Ultraviolet Electronic Festival 20197	EKSTRA
EKSTRA	Službe prihodnosti30
Afriško srce bije drugače8	PROMOCIJSKI ČLANEK
ERASMUS +	Dobra služba, super družba32
Mednarodna mladinska izmenjava Let's GROW10	RECENZIJE
EKSTRA	Film: Levji kralj (nesinhronizirana verzija)34
Naložba v našo prihodnost12	Serija: Černobil34
IZ TUJIH LOGOV	Knjiga: Goran Vojnovic: Figa35
Eno leto med Kiviji14	Album: Rammstein: »Mi smo Rammstein, mi ne rabimo naslova za album...«35
EKSTRA	TEST
Turbo Poji17	Kaj je tvoj »back-to-school« imidž?36
ERASMUS +	Nagradna križanka37
KŠK in mednarodno sodelovanje - Erasmus+ mladinska izmenjava »Move Towards Inclusion«18	Za luno38
	Koncertni napovednik39

 Zapik se lahko znajde tudi v tvojem poštnem nabiralniku. Brezplačno ga lahko naročiš na dom prek www.zapik.si.

Erasmus ni mus, pomaga pa!

Da ne bo pomote, tega veleumnega slogana si nisem izmislila sama. Na ta način namreč naša fakulteta privablja nadobudne študente kemije, kemijske tehnologije in biokemije naj vendarle razširijo svoja obzorja in preživijo vsaj del visokošolske izobrazbe v tujini. In ne glede na to, kako nerodno se takle moto sliši, v sebi skriva več resnice, kot mu gre pripisati na prvi pogled.

Kljub temu, da bom večino te strani porabila za hvalospeve programu evropskih študijskih izmenjav, moram že na začetku poudariti, da Erasmus prav zares ni mus. Obstaja kar nekaj profilov ljudi, ki bi od take izkušnje potegnili bore malo, oziroma bi po koncu izmenjave pristali na slabšem, z neprijetnimi spomini in pod velikim pritiskom, da nadoknadijo zapravljen čas in denar. Vendar se v tem zapisu ne bi rada osredotočila nanje. Raje bi povzela nekaj pozitivnih aspektov študijske izmenjave, predstavljenih iz vidika izobrazbe oziroma kariere, socialnih veščin in poznanstev, pa seveda iz vidika osebnostne rasti vsakega študenta na izmenjavi.

Da začnem z najbolj resno in suhoparno temo, ki pa, vsaj na papirju, predstavlja tudi najpomembnejši del izmenjave. Govorim seveda o študiju, temi, ki jo lahko mirne vesti delimo tudi s širšim krogom družinskih članov na družinskih kosilih. Kakšen pa je kaj sistem tam in tam, a je tudi precej dela? Kaj se ti bo pa priznalo doma? Kako pa je z jezikom? Taka in podobna vprašanja s strani tet in babic, ki pa so seveda na mestu. Lepota evropskih študijskih izmenjav pod okriljem programa Erasmus je ravno v transparentnosti. Kljub temu, da si vržen v popolnoma nov sistem in si primoran prevzeti bolj ali manj obvladljiv tuj jezik, je tvoj trud največkrat poplačan, saj se lahko na ta način zelo elegantno izogneš nekaterim obveznostim doma. Poleg tega širiš obzorja in spoznaš različne načine predajanja znanja ter primerjaš različne študijske prakse in programe. Ko že citiram iz brošure, lahko dodam še, kako vsa ta znanja in izkušnje lahko preneseš tudi v domače okolje ter tam spodbudiš razvoj pozitivnih sprememb na določenem področju.

Sedaj pa k bolj lahkotnim temam – pridobivanje socialnih veščin in poznanstev. Tukaj seveda ciljamo na neskončno vrsto družabnih dogodkov, ki jih gostujoče univerze pripravljajo za študente na izmenjavah. Začne se vedno z »Welcome week-om«, ki je idealen za pridobivanje čim večjega števila znancev. Seveda, nihče noče ostati sam v tuji državi, zato je tudi za manj družabne posameznike to odlična priložnost za sklepanje novih prijateljstev. Prav zanimivo je opazovati, kako hitro se ustvarijo na videz naključne skupine ljudi, ki trajajo največkrat kar celotno obdobje izmenjave. Spoznavanje navad in običajev drugih narodov, nam tuje kulture in različne vrednote, podiranje, včasih pa tudi vzpostavljanje stereotipov in razvijanje tolerance na vse to, je po mojem mnenju ena glavnih veščin, ki jih študent pridobi z izmen-

javo. Pa seveda dejstvo, da ti s prijatelji in znanci po celem svetu ne bo treba nikoli več plačevati hostla ali lokalnega vodiča.

Poleg stvari, ki jih lahko napišeš v svoj življenjepi, pa je del izmenjave sigurno tudi osebna oziroma osebnostna rast vsakega Erasmusca. Za marsikoga je to prvih nekaj samostojnih mesecev v življenju, ko ne hodiš vsak dan ali vsaj enkrat na teden domov spat, jest in oprat perila. Nekaj tako samoumevnega, kot je sestavljanje nakupovalnega seznama, zna v novem okolju predstavljati hudo oviro, ko se loviš po supermarketih s policami nepoznatih izdelkov. Poleg čisto praktičnih veščin pa v to kategorijo spada tudi dejstvo, da izmenjava na nek način lahko predstavlja tudi pobeg od ustaljenih tirov, torej čas, ki ga nameniš samorefleksiji in ugotavljanju kdo si in kaj želiš v življenju doseči. Včasih moraš na stvari pogledat malo bolj od daleč, da dobiš celotno sliko in študijska izmenjava ti to omogoča kar v dobesednem pomenu.

Ajda Krč

Svoboda interneta

V zadnjih desetletjih so se razvoji na področju tehnologije odvijali z vratomolno hitrostjo, kar je, razumljivo, privedlo do posodobitev na velikem delu življenjskih področij. Kar naenkrat smo dobili dostop do praktično vsega znanja sveta. Za veliko starejših so se napredki odvili prehitro, da bi se lahko nanje v celoti prilagodili, mi, ki smo ob njih odraščali, pa imamo osnove tehnologije že v krvi, in bili bi neumni, če ne bi uporabljali tega priročnega orodja. Šele z internetom je zares prišla svoboda izražanja, izražanja, socializiranja. Dostopamo lahko do nekoč irelevantnih, nišnih in tabu tematik. Sledimo lahko dogajanju na popolnoma drugi strani planeta. Internet je revolucija.

Svoboda pa je hitro postala svoja ječa. Danes nimamo več izbire – potrebujemo Facebook, saj tam poteka večina PR in menjave zapiskov; vsaj eno socialno omrežje, da nismo popolnoma odrezani od sveta; moramo imeti pametne telefone, da smo vedno na voljo. Smo del interneta, in od nas se pričakuje nepresnana učinkovitost.

modernimi pričakovanji učinkovitosti je privedlo do novega fenomena, YouTube izgorelosti, ko vedno več ustvarjalcev preprosto nima več motivacije za objavo posnetkov, postajajo tesnobni in depresivni, s tem pa tvegajo, da potonejo v pozabo.

Razumljivo je, da obstaja nadzor nad objavami, kot preventiva pred nevarnimi kriminalnimi dejanji. Vendar cenzorji radi uberejo drugo pot.

Vse bolj je ovirana tudi naša svoboda izražanja. Razumljivo je, da obstaja nadzor nad objavami, kot preventiva pred nevarnimi kriminalnimi dejanji. Vendar cenzorji radi uberejo drugo pot. Tumblr je imel dolga leta težavo robotskimi računi, ki so objavljali pornografijo in nadlegovali uporabnike, ter veliko količino nemoralnih profilov z nevarnimi objavami. Kljub pritožbam niso ukrepali, dokler jih novembra 2018 niso odstranili iz trgovin aplikacij zaradi otroške pornografije. Odzvali so se s popolno prepovedjo »pornografije«, torej golega ženskega telesa ne glede na kontekst, ki blokira celoten profil, nič pa niso storili glede računov nacijev, piscev erotičnih fan-fictionov serijskih morilcev in zagovornikov pedofilije.

YouTube prav tako postopoma zastruje svoje algoritme za demonetizacijo posnetkov. Demonetiziran si tako lahko zaradi uporabe kletvic; omembe besed kot sta »gay« in »biseksualnost«; treh sekund znane skladbe, ki se predvaja v avtomobilu, ki se slučajno pelje mimo; in, seveda, petja ljubkih pesmic hrčku o njegovi prisrčni kosmati ritki. Za YouTube ustvarjalce, ki so si s prostim ustvarjanjem čez leta nabrali gledalsko bazo s specifičnimi pričakovanji, in za katere je YouTube glaven vir dohodka, to predstavlja velik problem. Še posebej so udarili po kanalih LGBTQ+ aktivistov, saj jih na novi prepovedani seznam spravi že samo njihova identiteta. Strogo omejevanje vsebine posnetkov v kombinaciji z

Hkrati se, predvsem na Tumblrju in Twitterju, odvija še črna »kultura preklicanosti« – vsakršen odmik od moralne brezmadežnosti mora biti kaznovan, osebna rast ne obstaja. Moralnost je subjektivna zadeva in kaj je kršitev ni res točno določeno, zato je vse skupaj večinoma precej bizarno. Med preklicanimi so se znašli Ariana Grande, ko je priznala, da si je kupila lasne vložke, tajski pevec, ko si je ogledal Črnega panterja ter Orest in Pilad, saj sta bratranca. Ko si enkrat na listi, ni nobeno opravičilo dovolj – moral bi že vedeti, kakšno je pravilno obnašanje. Če se oziraš na to kulturo – in glede na njihov nadležen pristop obsipanja z jeznimi sporočili, si se že skoraj prisiljen – je uporaba interneta kar naenkrat izjemno stresno početje.

Starejši, od sodobne tehnologije odtujeni občani, nas radi kritizirajo, da se postopoma razvijamo v z modro svetlobo obsedene zombije brez sposobnosti organske komunikacije, v grožnjo za prihodnost človeštva. Ne razumejo pa, da nimamo izbire. Verjetno se nas večina raje druži z analognimi prijatelji in vsi bi se z veseljem kdaj odklopili – internet postaja vedno bolj stresen, in vedno manj zabaven. Vendar pa nam celotna kultura življenja vbija občutek krivde, kadar nismo na tekočem.

Tajda Perne

Kviz znanja

Klub študentov Kranj in Mestna knjižnica Kranj vsak drugi četrtek v mesecu pripravljata Kviz znanja. Kviza se lahko udeležiš ob 19:00 v Mestni knjižnici Kranj. Prijave zbiramo na dan dogodka med 18.30 in 18.50 uro. Zberi ekipo in pokaži svoje znanje!

Tečaj fotografije

Tečaj fotografije se bo začel v drugem tednu oktobra in bo potekal v 4 terminih. Tečaj bo vodil Nejc Draganjec, izkušen popotni fotograf. Tečaj bo zajemal vse dele fotografskega življenja, od teorije, prakse pa vse do obdelave lastnih fotografij. V prvem terminu se bomo teoretično spoznali s fotografijo in spoznali osnovne pojme. V naslednjih dveh terminih bo sledila praksa, kjer bomo svoje pridobljeno znanje preizkusili v fotografiranju lastnih slik. V zadnjem terminu pa se bomo posvetili obdelavi lastnih fotografij.

KŠK Beachvolley challenge

V soboto, 7. 9. 2019 od 10. ure dalje bo v ŠD Fitko v Stražišču pri Kranju potekal rekreativni amaterski turnir v odbojki na mivki.

Tekmuje se v ekipah po 3, ekipe pa so lahko mešane ali ne. Igre potekajo do dveh dobljenih setov do 15 točk, sistem se določi kasneje, glede na število prijavljenih ekip. Prijavnina za KŠK člane znaša 15 €, za ostale pa 20 € na ekipo.

Vsi tekmovalci dobijo majico, poskrbljeno pa bo tudi za hrano. Vabljeni!

Miki Solus

Miki Solus je že star znanec naših odrov in našega kluba. Malce mlajši hrvaški Smolar se ne jemlje preveč resno in svojo zafrkancijo ponosno nosi. Preproste življenjske resnice pakira v čisto svoj kufer, poliman s pop kulturnimi referencami, elegantno postaran in predvsem zabaven že na pogled. Pravi da je življenje palačinka s čokolado, kljub dejstvu, da razsaja hipsterska epidemija in da so lubenice najboljši sadež.

Miki bo 28. septembra 2019 zaigral z bendom. Na odru Layerjeve hiše se mu bo pridružil Sv. Frane (kitara in bas) ter Ivana Koala (cajon in tolkala). Pričakujte fenomenalno zabebancijo s strani treh glasbenih šalabajzerjev.

Cena vstopnice za člane KŠK je 3 €, za ostale 5 €.

Večer ob ognju s Carmen manet

Klub študentov Kranj v sklopu Erasmus+ izmenjave G.R.O.W. prireja dolgo pričakovani Večer ob ognju z ženskim pevskim zborom Carmen manet. Na mešanih ploščah bo servirano ubrano zborovsko žvrgolenje, nekaj domačih in nekaj mednarodnih pesmi. Tako bomo ponovno dokazali kako nas glasba, dobra hrana in prijetno vzdušje vse povezuje, ne glede na to, od kod prihajamo. Dekleta bodo s svojimi glasovi ogrela naša srca, ogenj marshmallove, marshmallovi pa naše želodčke. Sama l'bezen!

Toplo vabljeni na medkulturno glasbeno večerjo na dvorišče pri kavarni Khislstein.

Dodatni glasbeni instrumenti so dobrodošli, vstopnine ni!

KŠK Ultraviolet Electronic Festival 2019

Če ste mislili da se je študijsko leto in priprave na nove izpite že začelo, vam bo Klub študentov Kranj dokazal nasprotno. V soboto, 5. oktobra 2019, vam dajemo še zadnjo priložnost za odklop ob beatih odmevnih imen iz Slovenije in lokalnih DJ-jev.

V Klub Bazen Kranj bosta krmarila Kosta Radman [Official] in Clay Clemens, redna gost kluba Cirkus in rezidenta znanih klubov Papaya in Noa Beach Club v Zrčah (Uvrščena na 6. in 22. mesto po lestvici DJMag TOP100 Clubs).

Vizažistke, ki bodo poskrbele, da bo z UV barvami lahko namazan prav vsak udeleženec dogodka, spomin na to pa boste lahko ovekovečili v KŠK photoboothu, kjer vas bo čakal fotograf.

V sklopu festivala bomo organizirali tudi DJ contest; želimo, da priložnost dobijo tudi nadobudni lokalni DJ-ji, ki si poskušajo ustvariti pot v EDM industriji.

Več informacij pride v naslednjih dneh, tako da spremljajte dogodek in stran Kluba študentov Kranj.

Program:

20:00 – 23:00 – Zmagovalci (DJ contest)

23:00 – 01:00 – LowJack

01:00 – 02:30 – Kosta Radman

02:30 – 04:00 – Clay Clemens

Cena vstopnice v predprodaji je 5 €, na dan dogodka pa 7€. Za člane Kluba študentov Kranj je (tudi na dan dogodka) 3 €. Vstopnice bo mogoče kupiti na info točki Kluba študentov Kranj in na dan dogodka pred vhodom.

Skrbeli bomo za sprostitev tudi tekom študijskega leta, zato se včlani v KŠK za ugodnosti. Na dogodku bo postavljena KŠK stojnica, na kateri se lahko včlaniš v Klub študentov Kranj in si zagotoviš cenejšo karto; rabimo le tvoj dokument in potrdilo v vpisu. Simpl.

Last chance to dance, baby! #postaniKŠK #UVEF2019

Afriško srce bije drugače

V eni izmed karizmatičnih cerkva v glavnem mestu Gane je pastor vpil v mikrofon: »Danes je prav posebna nedelja, saj je v našo cerkev prišla skupina študentov medicine iz najrazličnejših držav sveta, ki v Akri opravljajo enomesečno izmenjavo! Pravijo, da so želeli obiskati cerkev veselih ljudi in prišli so v našo! Zaploskajmo tem čudovitim mladim, med tem pa bodo oni prišli na oltar in nam povedali nekaj o svoji izkušnji!« Začudeno smo se spogledali. In potem smo šli in nagovorili več stoglavo množico vernikov.

Gana je zahodnoafriška država ob Gvinejskem zalivu. Je dvanajstkrat večja od Slovenije in na zahodu meji na Slonokoščeno obalo, na severu na Burkino Faso, na vzhodu pa na Togo. Gana je bila do leta 1957 angleška kolonija, zato je uradni jezik angleščina. To je bil tudi eden glavnih razlogov, da sem se na izmenjavo odpravila tja. Ljudje se sicer pogovarjajo v lokalnih jezikih, najbolj razširjen je jezik twi. Glavno mesto je skoraj štiri milijonska Akra, kjer sem preživela mesec dni na medicinski izmenjavi. Enomesečne izmenjave omogoča IFMSA - Mednarodna zveza organizacij študentov medicine, prijaviš pa se lahko na klinično ali na raziskovalno izmenjavo.

Pred potovanjem sem se morala cepiti za rumeno mrzlico in hepatitis A, ter pridobiti vizo iz Rima, saj v Sloveniji nimamo ganske ambasade. Ker Gana spada med države, za katere je značilna malarija, sem potrebovala antimalarijska zdravila. Izmenjavo sem opravljala v največji ganski bolnici Korle-Bu Teaching hospital. Bolnišnica se nahaja zelo blizu obale, kar je ugodno zaradi hladnega vetra, ki piha iz oceana. S pisano družino desetih študentov od vsepovsod, ki so opravljali prav tako izmenjavo kot jaz, sem živela v študentskem domu za medicince. Sobo sem delila s prijetnim dekletom iz Švedske. Dom je bil za afriške standarde presenetljivo dobro opremljen. Vsaka soba je imela balkon, imeli pa so tudi študijsko in televizijsko sobo. Zanimiva je bila situacija s tuši in stranišči, saj je vode pogosto zmanjkalo, tako da se nismo mogli tuširati ali splakniti stranišča. Kadar se je to zgodilo, smo problem rešili tako, da smo da smo te stvari hodili opravljati v sosednji študentski dom.

Živeli smo pravzaprav znotraj kampusa bolnišnice, tako da smo imeli vse zelo blizu. Izmenjavo smo opravljali na različnih

oddelkih. Mene so dodelili na oddelek interne medicine, kamor namestijo bolnike z raznovrstnimi boleznimi, saj razvrščanje deluje po principu »kjer je prosta postelja«. Tako sem vsako dopoldne obiskovala oddelke in srečevala bolnike z najrazličnejšimi boleznimi. Mnoge od njih (na primer malarija, rumena mrzlica, tifus, hepatitis, tuberkuloza ...) za naše kraje niso ali pa niso več značilne, zato je bilo to zame zelo zanimivo. Nekajkrat sem obiskala urgenco, kjer sem prvič v živo videla oživiljanje po srčnem zastoju, ki se je po dveh urah truda žal končalo neuspešno. Tri dni sem preživela v porodnišnici, kjer sem videla naravni porod in dobila priložnost asistirati carski rez.

Zdravstveni sistem v Gani deluje čisto drugače kot pri nas. Za zavarovanje plačujejo nekje 5 € na leto, vendar se jim s tem prispevkom krije le to, da lahko ležijo v bolnici, če zbolijo. Vsaka preiskava, ki bi bila potrebna za določitev diagnoze in nadaljnega zdravljenja, je plačljiva. Za odvzem in preiskavo krvi je

treba plačati 5 €, za rentgensko slikanje 10 €, za CT 100 €, za vsako operacijo več kot 200 €. Ker povprečna mesečna plača znaša 150 €, si povprečen prebivalec lahko privoščiti rentgen, CT slikanje pa je rezervirano za premožnejše. Tudi rjuhe in hrano morajo bolnikom priskrbeti svojci. Zaradi tega sistema se med bolnišničnimi zidovi odvije mnogo žalostnih zgodb. Ljudje umirajo, ker si ne morejo privoščiti zdravljenja. Sistem obveznega cepljenja ni razvit, zato zaradi nalezljivih bolezni umre mnogo otrok. Vsa ta dejstva nam objasnijo podatek, da je povprečna življenjska doba v Gani 65 let. Čeprav sem vse te stvari vedela že pred potovanjem, se me je vse skupaj zelo dotaknilo in se zdaj še bolj zavedam, kako lepo nam je v naših krajih. Za zavarovanje sicer plačujemo več, a nam je, če zbolimo, zdravljenje lahko dostopno.

Mene so dodelili na oddelek interne medicine, kamor namestijo bolnike z raznovrstnimi boleznimi, saj razvrščanje deluje po principu »kjer je prosta postelja«.

Ljudje v Gani so zelo verni. V moji družbi ganskih študentov praktično ni bilo nikogar, ki ne bi šel vsako nedeljo k maši. Zelo radi so se o veri pogovarjali tudi z nami, organizirali so nam celo pogovorno skupino. Morda je tako prav zato, ker je za vse stvari potrebno plačati in je verska skupnost lahko tista, ki človeku pomaga zbrati denar za na primer nujno potrebno operacijo. Številčno prevladujejo kristjani, ki se delijo na več vej: katolike, karizmatike, metodiste, prezbiterijance in verjetno še kaj. Približno petina je muslimanov, manjši del pa pripada tradicionalnim afriškim religijam. Tudi sama sem dvakrat obiskala cerkev. Skupaj z ostalimi študenti iz izmenjave smo eno nedeljo šli k obredu v karizmatično cerkev, kjer se je štiri ure na ves glas pelo, ploskalo in plesalo, zgodil pa se je tudi dogodek iz prvega odstavka. Naslednjo nedeljo sem šla k maši še v katoliško cerkev, kjer je bil potek obreda enak kot pri nas, le da je bilo vse skupaj veliko bolj živahno. Vsi ljudje so peli in ploskali, po maši pa so se zunaj zbrali na pogostitvi.

Akra je vlemesto ob oceanu in sem jo za kraj opravljanja izmenjave med drugim izbrala tudi zato, ker sem mislila, da bomo lahko z novimi prijatelji popoldneve preživljali na plaži. Ko pa sem videla kupe naplavljenih smeti in ostanke kurjenja plastike, me je minila vsaka želja po kopanju. Čeprav živijo ob oceanu, velika večina prebivalcev mesta ne zna plavati. Problem onesnaženosti pa ni opazen le na plaži. Tudi znotraj mesta povsod ležijo smeti. Vsako kupljeno stvar bi ti prodajalec najraje dal v dve plastični vrečki. Ker vodovodna voda ni pitna, uporabijo ogromno plastike za prodajo pitne. Na obeh straneh ceste so jaški, v katerih plavajo smeti. Nekajkrat smo po gosti brozgi v njih videli tekati podgano. Na ulici čez dan srečaš ogromno ljudi, ki prodajajo vse od surovega mesa, rib, najrazličnejših pijač in odličnega sadja do blaga, bobnov, starih telefonov in avtomobilskih gum.

Nismo pa celega meseca preživeli le v mestu. Odpravili smo se na dva vikend izleta in obiskali nekaj ganskih zanimivosti. Ker so ceste izjemno slabe, smo za dobrih dvesto kilometrov potrebovali šest ur. Prvi vikend smo se dobili edino priložnost za kopanje v morju. Šli smo tudi na pohod po džungli in obiskali utrdbi, v katero so angleški kolonizatorji strpali sužnje, preden so jih z ladjami poslali proti Ameriki. Videli smo prostore, v katerih so v nečloveških razmerah bivali ljudje, ki so jih sem prignali iz celega območja Gane, pa tudi iz Toga, Benina in Nigerije. Vklenjeni v verige so v kleti utrdbi ti ubogi Afričani preživeli več mesecev. Na dan so dobili toliko hrane in vode, kolikor so jo lahko ujeli v dlani, edini vir svetlobe pa je bilo majhno okno pod stropom. Ker ni bilo stranišč, so ljudje stali v urinu, blatu in krvi. Mnogi so zboleli in umrli že tam, mnogi niso preživeli poti čez Atlantik. Ganski prijatelji so nam povedali, da se mnogi potomci sužnjev danes vračajo v domovino in jim država ob prihodu priredi poseben sprejem. Drugi vikend smo obiskali rezervat za opice in se povzpeli na najvišji vrh Gane, 885 metrov visoko Afadjato. Hodili smo približno toliko časa, kot bi potrebovali za vzpon na Jošta, vendar je bila hoja zaradi vlage in vročine precej bolj zahtevna.

Moja izkušnja Afrike je bila tokrat bolj kulturna kot popotniška. Zanimivo se je bilo družiti s tamkajšnjimi ljudmi, z njimi debatirati in raziskovati mesto. Zanimivo je bilo biti del povsem naključno nastale skupine mladih iz vsepovsod, saj smo se odlično ujeli in že planiramo ponovno srečanje v jeseni. Najbolj zanimivo pa je bilo spet čutiti, da bolj ko vandraš po svetu, bolj se zavedaš, kako lepo nam je doma.

Mednarodna mladinska izmenjava Let's GROW

Mednarodna sekcija KŠK že od decembra pridno dela na Erasmus+ projektu Let's GROW (Gardening, Reflection, Outdoors, Wellbeing). Kot že kratica pove, bodo glavne teme tokratne izmenjave vrtnarjenje, refleksija, aktivnosti v naravi in dobro počutje.

Lotili se jih bomo z različnimi delavnicami, na katerih se nam bodo občasno pridružili lokalni strokovnjaki. Medsebojna izmenjava znanja bo potekala tudi skozi debate in druženja. Glavna aktivnost projekta se bo izvajala v Sloveniji od 13. do 21. septembra, v sodelovanju s 34 udeleženci iz Slovenije, Španije, Velike Britanije, Malte in Danske.

Julija smo se že srečali z vodjami skupin sodelujočih držav, ki so prišli v Kranj na pripravljani obisk. V dveh dneh smo poskrbeli, da smo na urnik aktivnosti umestili želje in ideje vseh predstavnikov. Za konec smo se odpeljali na Jezersko, kjer smo preizkusili še njihove pohodniške zmožnosti. Zdaj lahko rečemo, da je ekipa tako teoretično kot praktično pripravljena.

Program izmenjave

Izmenjavo bomo začeli na Kovku, kjer se bomo seznanili s trajnostnimi metodami vrtnarjenja s pomočjo naravnih materialov. Ostale delavnice bodo namenjene delu z rastlinami, pripravi zdravih obrokov in razbijanju mitov s področja nutricionistike. Jutra na Kovku bodo posvečena jogi na prostem, meditaciji in vplivu narave na mentalno zdravje.

V drugem delu izmenjave, ki se bo odvijal v Kranju, bomo obiskali lokalno kmetijo, ideje načrtov trajnostnih metod pa bomo uresničili v eni izmed lokalnih lesarskih delavnic. 19. septembra pripravljamo tudi poseben večer ob ognju z zborom Carmen manet, ki bo odprt za javnost. Več o rezultatih projekta boste lahko izvedeli v naslednji številki, do takrat pa lahko naše aktivnosti spremljate na družbenih omrežjih KŠK.

Bi rad/a sodeloval/a pri naši naslednji mladinski izmenjavi? Povprašaj na Info točki ali pa nam piši na mednarodni@ksk.si.

Projekt je omogočil Zavod za razvoj mobilnosti mladih MOVIT. Če te zanima udeležba na drugih mednarodnih aktivnostih, ki jih ponujata programa Erasmus+ in Evropska solidarnostna enota, pojdí na <http://www.movit.si> ali pa obišči mednarodno ekipo KŠK na eni izmed naših informativnih akcij.

Kristina Camaj
KŠK

KŠK UGODNOSTI

KŠK

FOTOKOPIRANJE ČLANI

A4 ena stran	0,05 €
A4 obojestransko	0,07 €
A3 ena stran	0,09 €
A3 obojestransko	0,15 €
A4 ena stran barvno	0,46 €
A4 obojestransko barvno	0,82 €
A4 skeniranje	0,20 €
A3 skeniranje	0,41 €
vezava	0,51 €
vezava (ni fotokopirano pri nas)	1,53 €

AKADEMIJA BORILNIH

VEŠČIN "RED EAGLE"

Kombinirani trening borilnih veščin (Brazilski jiu-jitsu – BJJ, Tajski boks – Muay Thai, MMA – Mixed Martial Arts) **40 €**

AKADEMIJA GIBANJA IN

VEŠČIN

popust na skupinske vadbne, andokai aikido, aikijubox, delavnica samoobrambe za ženske

FITNESS STUDIO IRENA

FITNES	
dopoldanska karta	21,00 €
popoldanska karta	24,00 €
SAVNA (150 min)	
Pon. – Čet.	9,90 €
Pet. – Ned.	10,90 €
SOLARIJ (60min)	19,90 €
SQUASH	
dopoldan	5,90 €
popoldan	6,50 €

TK TRIGLAV KRANJ

Zimska sezona	
1 URA (PON – PET od 08.00 – 14.00)	6,50 €
1 URA (VIKENDI, PRAZNIKI, cel dan)	13,00 €

TK TRIGLAV KRANJ

Poletna sezona	
1 ura	4 €

RC VOGU

Popust tenis, odbojka, squash, skupinske vadbne, spinning

BILJARDNICA IN ŠPORTNI

BAR BREAK	
ned – čet	4,05 €/h
pet – sob	5,40 €/h

BLANKA

10% popust pri vsakem nakupu vseh pripomočkov in prej za pletenje in kvačkanje nad 10 € (plačljivo z gotovino)

X-GYM – Center

funkcionalnih vadb in

borilnih veščin Kranj

10% popust na mesečne karte

JUICEBOX KRANJ

10% popust na vse artikle

LJUDSKA UNIVERZA KRANJ

Splošni tečaj tujih jezikov	
80 ur	357,50 €

MANDINGA

KAPOEIRA	
1 obisk vadbne	5 €
4 obiski vadbne mesečno	15 €
8 obiskov mesečno	20 €

MATEJA ŠPORT

1 obisk	5 €
4 vadbne	19 €
8 vadb	32 €
12 vadb	42 €
neomejena mesečna karta	44 €

MEDNARODNA

ŠTUDENTSKA IZKAZNICA

ISIC	
	12,20 €

MATEJA ŠPORT

15% popust na vse skupinske vadbne in masaže

TEOAE – Akademija športa

in sprostitve

Skupinska vadba body tehnike	24,90 €
10% popust na ostale vadbne	

CARNIOLA ESCAPE ROOM

Escape room	54,00 €
-------------	---------

HRANILNICA LON

Pri odprtju pLONk računa ob prvem nakazilu

podarjijo 20 EUR

PARKIRNE KARTICE ZA

KRANJ	
	3,60 €

NEFIKS

neformalni indeks	6,00 €
-------------------	--------

PLESNA ŠOLA URŠKA KRANJ

15% popust na katerikoli plesni tečaj

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

2,50 € cenejša vstopnica

PURANATURA

15% popust na nakup izdelkov v poslovalnici

Puranatura

15% popust pri spletnem nakupu

PROTENEX

Popust badminton, multi igrišče, tenis, odbojka

ŠČ VIDEMCE (samo poletna

sezona)

TENIS	
1 ura dopoldne	3,00 €
1 ura popoldne	4,00 €
ODBOJKA	
1 ura	6,00 €
Sezonska – 1 ura/teden	90,00 €
Sezonska – 2 uri/teden	180,00 €

TAEKWON-DO KLUB

RADOVLJICA

50% popust pri strošku vpisnine
30% popust pri strošku mesečne vadbne

MESTNA KNJIŽNICA KRANJ

2,40 € cenejša članarina

VITACENTER

15% popust na skupinske vadbne
TOP KARTA (mesečna neomejena karta + obisk savne) **39,00 €**

MEGACENTER

20% popusta pri kombinirani vadbi, solariju, savni, badmintonu in squashu

ARCHERY WARS

15% popust na osebo pri igri Archery Wars

Cenik velja od 1.10.2016. Vse cene so v EUR in že vsebujejo DDV.

Naložba v našo prihodnost

»Štipendije so namenjene spodbujanju izobraževanja in doseganju višje ravni izobrazbe štipendistov ali štipendistk. So dopolnilni prejemek namenjen kritju stroškov v zvezi z izobraževanjem.«

Marsikoga med nami prej ali slej zaposli misel na finančno neodvisnost. S tem mislim predvsem na neodvisnost od velikodušnosti staršev in/ali njihove zmožnosti za plačevanje naših računov. Zato je sistem, ki nam ponuja možnost štipendiranja in vsaj do neke mere razbremeni stroške izobraževanja s pleč naših staršev, še kako dobrodošel. Vendar navigiranje po neskončnih, napol pravnih dokumentih in iskanje pravih možnosti za vsakega posameznika lahko predstavlja kar zahtevno nalogo. Zato upam, da vam bom s tem povzetkom nekoliko olajšala delo in vas seznanila vsaj z najbolj splošno uporabljenimi možnostmi štipendiranja pri nas.*

V Sloveniji se na podlagi zakona o štipendiranju dodeljuje naslednje štipendije:

- Državne štipendije
- Zoisove štipendije
- Štipendije za deficitarne poklice
- Štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu
- Štipendije Ad futura

Poleg naštetih pa je študent neodvisno, vendar z nekaterimi dodatnimi pravili, upravičen tudi do različnih kadrovskih štipendij.

Štipendist je upravičen le do ene štipendije, razen v primerih:

- kadrovske štipendije, ki se lahko dodeli istočasno z vsemi štipendijami, razen s štipendijo za deficitarne poklice,
- štipendije Ad futura za študijske obiske in za sodelovanje na tekmovanjih iz znanja ali raziskovanja, ki se lahko dodelita sočasno z vsemi štipendijami.

Državne in Zoisove štipendije ni mogoče kombinirati.

Na splošno so do štipendije upravičene osebe s statusom dijaka ali študenta ter udeleženci izobraževanja odraslih, ki so državljani Republike Slovenije, ali imajo pod določenimi pogoji stalno prebivališče v RS.

Državna štipendija

Državna štipendija je namenjena dijakom in študentom, ki se izobražujejo in izhajajo iz socialno šibkejših družin. Poleg osnovnega mesečnega zneska, ki se dodeli glede na povprečni mesečni dohodek na osebo v družini, so študenti upravičeni še do naslednjih dodatkov:

- **dodatek za bivanje;** V primeru začasnega bivališča v kraju izobraževanja, ki je od naslova stalnega bivališča

oddaljen vsaj 25 km. Štipendist potem ni upravičen do subvencionirane mesečne vozovnice, lahko pa zaprosi za subvencijo pri letni vozovnici za 10 voženj na mesec.

- **dodatek za uspeh;** Do tega dodatka je upravičen dijak, ki je v preteklem šolskem letu dosegel povprečno oceno nad 4,0, ali študent s povprečno oceno nad 8,0.
- **dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami.**

Marsikoga med nami prej ali slej zaposli misel na finančno neodvisnost. S tem mislim predvsem na neodvisnost od velikodušnosti staršev in/ali njihove zmožnosti za plačevanje naših računov.

Zoisova štipendija

Zoisove štipendije se dodeljujejo kot spodbuda za doseganje izjemnih dosežkov in s tem ustvarjanje dodane vrednosti na področju znanja, raziskovanja, razvojne dejavnosti in umetnosti. Za pridobitev Zoisove štipendije morajo vlagatelji poleg splošnih pogojev izpolnjevati tudi posebne pogoje:

- izkazati vsaj en izjemni dosežek IN hkrati
- ustrezen šolski ali študijski uspeh ali drugo posebno merilo.

Štipendije za deficitarne poklice

Namen štipendij za deficitarne poklice je spodbujanje mladih za izobraževanje za tiste poklice, za katere je na trgu zaznati razkorak med trenutnim in prihodnjim številom razpoložljivih kadrov in predvideno ponudbo delovnih

mest. Štipendija znaša 100 EUR mesečno. Vsako leto je podeljenih do 1000 štipendij.

Štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu

Štipendije za Slovence v zamejstvu in po svetu so namenjene pripadnikom avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah in potomcem slovenskih izseljencev za študij 1. ali 2. stopnje v Republiki Sloveniji. Osnovni namen štipendiranja je spodbujati povezovanje mladih slovenskih rojakov v zamejstvu in po svetu z matično domovino. Študentje, ki pridobijo pravico do te štipendije, imajo načeloma možnost subvencioniranega bivanja v študentskih domovih.

Štipendije Ad futura

Štipendije Ad futura za izobraževanje so namenjene vlagateljem, ki želijo pridobiti štipendijo za izobraževalni program za pridobitev stopnje oziroma ravni izobrazbe, in sicer:

Štipendije Ad futura za izobraževanje v tujini za pridobitev stopnje izobrazbe v tujini:

- Štipendije za študij v tujini
- Štipendije za študij na European University Institute (EUI)

In pa *Štipendije Ad futura za izobraževanje tujih državljanov v Sloveniji za pridobitev stopnje izobrazbe v Republiki Sloveniji.*

Štipendija se lahko dodeli za: šolnino v višini nepokritega deleža šolnine oziroma največ 15.000,00 EUR letno in življenjske stroške največ v višini 7.200,00 EUR, 12.000,00

EUR ali 15.000,00 EUR za posamezno študijsko leto, odvisno od države ali kraja, kjer se študent izobražuje.

Kadrovske štipendije

S kadrovskimi štipendijami se dijakom in študentom pomaga priti do ustreznega poklica oziroma izobrazbe, kar omogoča njihovo večjo zaposljivost. Štipendije dodeli delodajalec dijaku oziroma študentu za izobraževalni program na podlagi svojih kadrovskih potreb. Kadrovske štipendije lahko delodajalci sklepajo kadarkoli v šolskem oziroma študijskem letu, saj gre za pogodbeno razmerje med dvema strankama. Prednost kadrovskih štipendij je v tem, da zagotavljajo takojšnjo prvo zaposlitev po končanem šolanju. Dijaki in študenti se lahko s kadrovskimi štipendijami, ki jih podeljujejo delodajalci, seznanijo na več načinov:

- preko Izmenjevalnice na spletni strani sklada (<http://www.sklad-kadri.si/si/izmenjevalnica/>), kjer lahko delodajalci oddajo svoje potrebe po kadrovskih štipendistih za posamezno šolsko/študijsko leto
- na spletnih straneh regionalnih razvojnih agencij, kjer objavljajo zbrane potrebe delodajalcev po štipendistih v svojih regijah (na Gorenjskem je to BSC, poslovno podporni center, Kranj)
- objave delodajalcev, ki jih ti naredijo v svojih internih glasilih, na svojih spletnih straneh, v javnih občilih itd.

* Informacije so povzete iz spletnih strani Ministrstva za delo, družino in enake možnosti ter Javnih štipendijskih, razvojnih, invalidskih in preživalskih skladov Republike Slovenije.

Eno leto med Kiviji

Kivi je sadje, novozelandski avtohtoni ptič, ali pa poimenovanje za prebivalce Nove Zelandije, države v Oceaniji, jugovzhodno od njene tri ure leta oddaljene sosede Avstralije. Kot študentka kognitivne znanosti na univerzi v Edinburgu na Škotskem sem imela možnost, da grem v tretjem letniku študirat v tujino. Prijavila sem se na celoletno izmenjavo na univerzi v Aucklandu na Novi Zelandiji, in na moje veliko presenečenje mesto dobila. In sem šla, za eno leto med kivije!

Saj vem kaj boste rekli, že tako študiraš v tujini, zdaj pa še na drugo stran sveta! A ko enkrat okusiš svobodo samostojnega življenja in te spoznavanje raznolikih ljudi iz celega sveta zasvoji, bi rad vedno dlje, in vedno globlje. Seveda sem imela pomisleke, eno leto brez obiska doma je kljub mojemu pustolovskemu duhu kar precejšen zalogaj. Čeprav je bila odločitev na videz težka, pa je v bistvu sploh ni bilo, saj take priložnosti ne izpustiš iz rok kar tako.

Čeprav je bila odločitev na videz težka, pa je v bistvu sploh ni bilo, saj take priložnosti ne izpustiš iz rok kar tako.

in v raznih študentskih klubih spoznala ljudi, s katerimi smo začeli skupaj raziskovati to prelepo Aotearoo, deželo velikega belega oblaka. Takoj, ko sem šla prvič ven iz mesta, sem se v Novo Zelandijo zaljubila. Prelepa narava z veliko zelenja in vode, to, da do morja iz vsake točke v državi prideš v največ 40 minutah, orjaške drevesne praproti in pisane ptice so me prevzele, in tako eno leto sploh nisem hotela iz tega raja na zemlji.

Največ časa sem preživela v Aucklandu, kjer živi slabih milijon in pol ljudi, in je največje novozelandsko mesto. Leži na ožini med Tasmanovim morjem in Tihim oceanom, tako da povsod vohaš morski zrak, kar je bilo meni še posebej všeč. Središče mesta je ob velikem zalivu Hauraki, ki je polno prelepih otokov, na katere se lahko odpelješ s trajektom. Prebivalstvo je zelo raznoliko, največ je belih potomcev Evropejcev, ki jim prvotno prebivalstvo Maori pravijo Pākehā. Tako so klicali tudi mene, ker sem pač bela. Druge tri največje etnične skupine predstavljajo prebivalci pacifiških otokov, ki jih je v Aucklandu večja koncentracija kot kjerkoli drugje na svetu, Maori, in Azijci. Življenje v tako multikulturnem mestu je bilo vsekakor zanimivo, saj veliko kultur pomeni veliko različnih festivalov, hrane, pa tudi predmetov na univerzi. Polinezijska in Maorska kultura sta mi bili povsem neznan, zato sem si za en dovoljen izbirni predmet izbrala Maorske ples (Kapa Haka). Naučili smo se okrog 7 tradicionalnih Maorskih plesov, fantje so plesali tudi bojvniški ples Haka, ki je po svetu znana zaradi novozelandske ragbijske ekipe All Blacks, ki jo vedno odpleše pred tekmami. Punce smo se medtem naučile plesa s poi, ki je penasta žogica na vrvici.

Vsa maorska besedila smo morali izvajati na pamet, tako da sem se naučila tudi malo tega lepega tihomorskega jezika. Maorščina je uradni jezik v Novi Zelandiji, in je kljub majhnemu številu govorcev (približno 4% celotne populacije, 85% od teh Maorov) pomemben del narodne identitete. Veliko krajev ima prvotna maorska imena, in maorske besede tudi ostali kiviji uporabljajo v vsakdanjem govoru. Kia ora je na primer najpogostejši pozdrav domačinov, pomeni ostani zdrav, oziroma na dolgo življenje. Whānau je splošno uporabljena beseda za družino, ki se ne prevaja v family, saj ima

za Maore širši pomen, bolj kot nekakšna skupnost, v katero pripadaš. Kar nekaj teh besed uporabljajo tudi profesorji na faksu, tako da sem jih morala hitro osvojiti. Vsak predmet je imel tudi komponento, ki se je nanašala na problematiko Maorov, ki so v družbi še vedno marginalizirani zaradi posledic kolonizacije in institucionaliziranega zatiranja. To mi je bilo še posebej zanimivo, saj se o tem ne bi mogla učiti nikjer drugje. V Novi Zelandiji se zelo trudijo, da bi popravili krivice, ki so jih Evropejci povzročili Maorom, a je pot še dolga in krivice se še vedno dogajajo.

Prvi semester sem tako spoznavala svoj novi dom, se navaljala na razmere na faksu, ob vikendih pa z novimi prijatelji raziskovala okolico. Klub mednarodnih študentov in klub študentov na izmenjavi sta skoraj vsak teden organizirala izlete na bližnje otoke, vulkane, v Hobbiton, Rotoruo, ki je termalno središče z gejzirji in vreli, in podobne destinacije na Severnem otoku.

Središče mesta je ob velikem zalivu Hauraki, ki je polno prelepih otokov, na katere se lahko odpelješ s trajektom.

Po končanih izpitih sredi novembra sem imela skoraj 4 mesece poletnih počitnic. Na začetku sem se jih kar malce bala,

saj sem bila sama na drugem koncu sveta brez obveznosti, a so bile na koncu ene najboljših do sedaj in sem jih preživela nadvse pestro. Za en teden sem šla v sosednjo Avstralijo, kjer sem si ogledala mesta Gold Coast, Brisbane in Sydney, držala koalo in hranila kenguruje. Skoraj en mesec sem preživela na južnem otoku Nove Zelandije, ki je znan predvsem po prelepi naravi – jezerih, ledenikih, gorah, rečnih fjordih, in je enostavno prekrasen. Za novoletne počitnice me je obiskala družina, s katero smo najeli avto in se odpeljali na izlet po precejšnji dolžini severnega in južnega otoka. V začetku januarja sva z očetom odletela na »sosednjo« Rarotongo, največji otok države Cookovi otoki, ki je zgodba zase. Preostanek počitnic sem kampirala po severnem otoku, se preselila v drug, veliko bolj družaben študentski dom, uživala na dogodkih in festivalih v Aucklandu, in s prijatelji hodila na plažo.

Se nadaljuje...

& Ajda Krišelj

Turbo Poji

Leto 2005

O, frej je! Očitno se je brat naveličal za nekaj časa. Primem za penaste ročaje, z eno nogo stopim gor, z drugo se odrinem od tal. Hrapav asfalt me stresa kot puding. Zdaj si predstavljam, kako se mi lička tresejo kot v neki risanki. En krog okoli travnika pred blokom. Grem še enega, tistega daljšega, do drugega bloka. Nasproti prihaja sosed Cveto. Kar strmi vame. Medtem, ko razmišljam, da me bo sigurno ogovoril in jaz ne bom vedela kaj točno odgovoriti na neka vsakdanja vprašanja, se vse hitreje odzivam in potresavam naprej. Na hitro ga ošinem s pogledom. Še vedno strmi. Še par metrov. Naj se ustavim ali naj grem naprej? En »živjo« in gremo dalje bo v redu. V naslednjem trenutku sem meter pred njim, rahlo pokimam z glavo, on pa reče: »A nisi ti že malo prestara za tole?«. Tema. Svojega odgovora se ne spomnim. Najverjetneje sem samo nemo odskircala naprej, žalostna, ker je svet tako krut, da že pri desetih letih ne smemo več voziti skiroja.

Pomlad 2019

Spet sem šla pozno od doma. Bo treba malo pritisniti na pedala. Zelena, to, odlično! Dam v sedmo, nato hitro v osmo. Cin cin, prehitvam, ljudje. Skoraj cin neki peški. Ne, tej ne bom pozvonila. Preventiva pred jutranjim infarktom in tem, da mi skoči pred kolo. Naša četica kolesari, na na na na – vušššš! Črna strela, prekleman dementor ali ne vem kaj točno je zdaj švignilo mimo mene. In to z desne! Aha, vidim, skiro. Fant na črnem skiroju. Tega očitno ne skrbi povzročanje jutranjih infarktov. Kardio imam za danes definitivno opravljen. Nisem vedela za pravilo prehitovanja po desni. Pozabila sem že, da obstajajo električni skiroji. Kje je zdaj Cveto, a?

Najprej sem rekla ok, pa naj bodo, naj imajo svoje veselje. Izredno smešno se mi je zdelo, ko si ga je hotela kupiti teta. Nato je prijateljica omenila, da je to super zadeva, na kateri pred šihotom ne »zašvicaš«. Tudi temu sem se nasmejala, ampak v resnici me je malo zaskrbelo. Pa ne še ona! No, saj ni zares tako hudo, samo malo nenavadno in smešno je. Malo nenavadno in zelo smešno. Moja najljubša pojava na skiroju je bila neka gospa v dolgi obleki. Predstavljajte si, kako drvi po pločniku. Pokončna, z ružičkom na hrbtu, v beli obleki z rožastim vzorcem, ki veličastno plapolja za njo. Kot raca na asfaltu na turbo pogon. Ne, raca vsaj glavo premika – ta gospa je ni. Na žalost, to bi bilo še bolj epsko. Stanje na mestu je na skiroju glavna disciplina. To je tako, kot da bi stal čisto pri miru, pred očmi pa bi se ti predvajal dokumentarec o mestu, ki gre mimo tebe. Na kolesu se vsaj malo zmigaš, si bolj slišen, pa še sediš lahko!

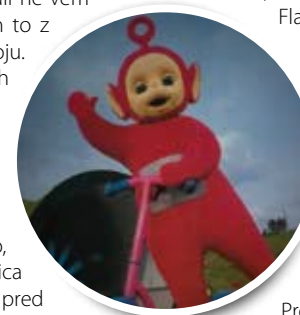
Ko si pešec, ne maraš avtov, ko si voznik, te hitro razjezijo pešci. Ampak koga oboji ne maramo? Motoristov. Svo-

jeglavih motoristov, ki nepremišljeno delajo, kar želijo, in mislijo, da se lahko zrinesejo kamorkoli, kjer je centimeter odvečnega prostora. Polagajo ovinke in se nagibajo čez črto, kot da bi hoteli preveriti, kakšna vrsta asfalta je pod njimi. Ampak, a ste kdaj pomislili na voznike skirojev? Brez čelade, oblečeni v službena oblačila, po možnosti še s kovčkom v roki, se prikrajujejo za tabo in nato švignejo mimo kot Flash. Ne cin cin, ne brum brum; brez opozorila se prihljujejo za tabo in to iz nepričakovane smeri. Priznam, da tudi jaz kdaj prehitim po desni, ampak z neko razumno varnostno razdaljo, ko na pločniku za pešce ni nikogar. Skirojarji so pač bolj napredni in se grejo nekakšen triatlon. Najprej slalom med pešci in kolesarji, nato šprint, če pa se vzporedno z njimi pojavi še kakšen skirojski brat ali sestra, bi lahko rekli, da gre za sinhrono skirojanje. Cveto je imel prav.

Prestari smo za to. V mojih dneh so bile skirce za okol' bloka in vse je v redu, dokler drviš na lasten pogon, po skoraj praznih pločnikih. Igrače so z razlogom namenjene otrokom. Tisti vsemogočni občutek, ko kot otrok švigaš mimo dreves, nikakor ni dobrodošel na obljudenih pločnikih in prometnih stezah, po katerih zdaj lahko drvim s trikrat večjo hitrostjo. Kljub temu se mi zdi, da je uporabnikov električnih skirojev vsak dan več. Ne vem, ali so pločniki s sodobni turbo Poji naša prihodnost ali samo moja nočna mora. Da ne bo pomote, če si voznik skiroja in nisi brezglava raca, te ne bom grdo gledala. Če pa slučajno prideš mimo mojega bloka, te bom vseeno vprašala, če daš za en krog

♣ Ali ste vedeli, da nekateri skiroju rečejo tudi lotek?

Sandra Camaj

KŠK in mednarodno sodelovanje - Erasmus+ mladinska izmenjava »Move Towards Inclusion«

Konec junija, po zaključku vseh šolskih obveznosti, smo se skupina mladih iz vseh koncev Slovenije namesto na morje odpravili na Poljsko, natančneje v Poronin, na mladinsko izmenjavo z naslovom »Move Towards Inclusion« v pripravi organizacije Youth of Europe. Brez prevelikih pričakovanj in prejšnjih poznanstev smo se s kombijem odpeljali proti Poljski. Dolgo pot tja je v veliki meri zaznamovala tišina med nepoznanimi osebami, ki pa je čez čas izginjala, k čemur je pripomogla tudi razburljiva vožnja poljskega voznika. V Poronin, idilično mesto z lesenimi hišami, smo prispeli pozno zvečer. Kot zadnja prispela skupina smo bili prijetno sprejeti. Razdeljeni smo bili po sobah, pomešani z drugimi udeleženci. Začetna zadržanost med slovenskimi udeleženci je hitro izginila, saj smo kmalu postali prijatelji in soba, ki je bila na začetku mešane nacionalnosti, je postajala slovenska (– Ni panike Pero, ti kr hod na naš WC).

Tema izmenjave je bila torej korak k inkluziji. V sklopu tega smo imeli različne dejavnosti: od predavanj, dela v skupinah, predstavitev, športnih iger in tekmovanj, kjer smo se povezovali in razmišljali o vključenosti marginaliziranih skupin, odnosu med ljudmi in empatiji.

Izmenjava je bila tako sestavljena iz predavanj in športnih aktivnosti. Sredi izmenjave so nas peljali na pohod do jezera, ki nas je še bolj povezal, saj smo se lahko kolektivno pritoževali nad Poljaki in njihovo urejenostjo poti v narodnih parkih. Druženje z udeleženci iz drugih držav, predvsem v lastni režiji, je bilo še vedno dovolj, da smo se imeli super, vendar nas je včasih motilo, da so nas vedno delili v skupine po državah. Čeprav smo bili skupina z najbolj flegmatičnim odnosom, smo se v vseh aktivnostih, ki smo jih izvajali kot nacionalne skupine, vedno izkazali za skupino z najboljšimi idejami, igrami, povezanostjo in odnosom. Tekom izmenjave so nas zaznamovale neprestane igre odbojke, vožnje s kombijem in predstavitev klasične slovenske glasbe ostalim udeležencem (hvala Asja), večerna druženja, ki so našo sobo napolnila z ljudmi, izleti v mesto na kebab in konstantno predvajanje istih petih pesmi. Nikoli pa nismo pozabili na Avokada, ki nam je na začetku omogočil, da smo imeli teme za pogovor.

Seveda so naše dni zaznamovale športne in druge ak-

tivnosti, ki so se izvajale tekom izmenjave, vendar so na nas največji vtisi pustili kulturni večeri, s katerimi se je predstavila vsaka sodelujoča država. Na slovenskem večeru seveda ni manjkalo prijetne »goveje muzike«, polke in rin čin čina, naslednji dan pa pohval: Wow, Slovenian people really know how to organise a party!

Izmenjava je bila ena izmed mojih boljših izkušenj, ki jo bom z veseljem ponovil še kdaj. Vožnja nazaj je bila za razliko od vožnje tja glasna, polna čustev in soplice. Seveda pa nismo pozabili tudi na lešnike.

Vtisi ostalih udeležencev projekta:

Tina: »Preživeli smo zanimiv teden na Erasmus+ izmenjavi v Poroninu z mladimi iz Poljske, Romunije, Francije in Litve. Naučili smo se veliko mehkih veščin, se pogovarjali o kulturnem vključevanju in življenju brez predsodkov. Bilo je zabavno in udeležba na izmenjavi je obogatila naše življenje.«

Peter: »Na začetku nisem bil prepričan, če se bom ujel v meni povsem novo družbo, a ta dilema se je hitro razrešila – našel sem veliko prijateljev, s katerimi se bom gotovo še kdaj videl. Obkrožen sem bil z ljudmi enake starosti kot jaz, ki so prišli na ta projekt z istim namenom kot jaz – da doživijo nekaj novega in se pri tem zabavajo. Zame je bila to neverjetna izkušnja, saj sem izboljšal svojo angleščino, razvijal komunikacijske sposobnosti in spoznal simpatijo.«

Katarina: »To je bila moja prva mladinska izmenjava in nad njo sem več kot navdušena. Imeli smo pester in raznolik program, kar nam je omogočalo izražati svojo kreativnost in sodelovanje. Z udeleženci, ki so bili na začetku le tujci, smo skozi izmenjavo postali dobri prijatelji. Vesela sem da sem lahko spoznala kulturo ostalih udeležencev iz Poljske, Romunije, Litve in Francije. Izboljšala sem svojo angleščino in samozavest. Definitivno ena izmed mojih boljših izkušenj.«

Aljaž: »Kulturni večeri posameznih držav, športne igre, izlet v Zakopane, druženja do jutranjih ur in odlična slovenska ekipa (z avokadom) mi bodo ostali v najlepšem spominu, ki jih nikoli ne bom pozabil. Prav tako sem se izpopolnil v angleščini. Bila je res nepozabna izkušnja v mojem življenju.«

Amadej: »Definitivno nepozabna izkušnja, ki se jo splača ponoviti. Spoznal sem nove ljudi, s katerimi verjamem, da bomo še dolgo ostali v stiku. Zaljubljen sem se v čudovito Poljsko pokrajino. Vadil sem znanje tujih jezikov in se pri tem maksimalno zabaval.«

Back to school

Pred kratkim so tako osnovnošolci kot tudi srednješolci zasedli šolske klopi in tako začeli novo šolsko leto. S tem se je končalo tudi več mesecev trajajoče obleganje vseh možnih trgovcev z šolskimi potrebščinami. Počitnice so se komaj dobro začele, ko so najbolj nadobudni že pričeli svoj osvajalski pohod in izobešali ogromne plakate z napisi »Nazaj v šolo«. Tudi letos je bilo možno kupiti vse kar mladina potrebuje v šoli in to seveda v vseh možnih tematikah, od Luka Dončiča pa do rožnatih ponijev. Letos pa je zaokrožil še en, popolnoma nov trend in sicer neprebojne šolske torbe.

Seveda je jasno da so »izumitelji« tega trenda prav Američani, saj pri njih na žalost dejansko pride v uporabo. Vendar po svetu ne primanjkuje paranoičnih staršev in kjer je povpraševanje, tam je ponudba. Ker Slovenci neradi zaostajamo za svetovnimi trendi, seveda tokrat nismo naredili izjeme. Prav take neprebojne šolske torbe se da dobiti tudi v nekaterih naših knjigarnah. Nekaterim pri nas se zdijo taki ukrepi pretirani, vendar strokovnjaki trdijo drugače. Od kar obstaja Slovenija, se še nikoli ni zgodilo nikakršno streljanje znotraj šolskih prostorov, kar iz leta v leto povečuje verjetnost, da se tak dogodek zgodi. Neprebojne šolske torbe so odlična rešitev, saj na zunaj ne izgledajo nič drugače kot običajne, vendar v notranjosti skrivajo neprebojno podlago, ki ustavi naboje manjših kalibrov.

Vprašanje je zakaj o takih torbah pri nas skorajda ne slišimo? Večino znanih Slovencev, ki se nam danes smeji s plakatov s šolskimi potrebščinami je namreč zavrnilo sodelovanje pri snemanju takih reklam. Reklame naj bi prikazovale situacijo brez in z neprebojnimi šolskimi torbami ob morebitnem streljanju znotraj šole. Kljub temu da torbe niso oglaševane, trgovci trdijo, da se jih proda kar nekaj. Zaradi njihovega povsem običajnega izgleda ne bo nihče posumil, da vaš otrok ali pa kar vi sami nosite na hrbtu neprebojno zaščito.

Ker nas je zanimalo več o teh torbah, smo se o njih pogovorili s strokovnjakom na tem področju. Zaradi demonstracije smo se z njim dobili kar na strelišču. Povedano nam je bilo, da je na našem trgu na voljo več različnih modelov, ki se razlikujejo po moči zaščite. Najcenejše vas zaščitijo pred izstrelki malih kalibrov iz večje razdalje, najdražje pa lahko vzdržijo tudi izstrelke iz avtomatske puške. Seveda smo bili priča tudi pravemu prikazu, pred čem vse lahko taka torba zaščiti njenega lastnika. Vsi smo bili presenečeni nad vzdržljivostjo

male, na pogled nedolžne šolske torbe z roza konjičkom. Po demonstraciji pa smo se odpravili tudi do trgovcev, da bi povprašali, ali je prodaja takih torb pri nas dobičkonosna. Po večini smo dobili odgovore v smislu, da pri nas še ni pravi čas za uspešno prodajo takih torb, kljub temu pa se jih nekaj le proda. Na srečo živimo v taki državi, ko taki ukrepi še niso potrebni, vendar je preventiva vedno boljša kot kurativa.

Pozanimali pa smo se tudi, kako je s prodajo omenjenih šolskih torb drugod po svetu. Seveda je prodaja najbolj uspešna v ZDA, kjer ne pomnijo leta, ko v šoli ne bi odjeknili strelji. Pri njih prodaja takih torb cveti, saj jo ima ponekod že vsak peti osnovnošolec. Zaradi takega zanimanja trgovci na trg želijo postaviti še neprebojne rumene rutice ter maskirne šolske uniforme. V nekaj letih lahko podobne novice pričakujemo tudi pri nas. Ne glede na to, da mnogi izmed vas verjetno mislite, da je vse skupaj pretiravanje, pa je varnost otroka na prvem mestu. Šolske torbe otrok so že tako vedno pretežke. Naj bodo letos še malo težje, vendar z razlogom.

Vasilij Zajcev
 Pexels

BREZ IZKUŠENJ? BREZ SKRBI.
VSE SE NAUČIŠ PRI NAS.

V restavracijah Lesce/Bled in Kranj zaposlujeemo študente in dijake (M/Ž). Nudimo izobraževanje, dinamično timsko delo, fleksibilen delovni čas in dober zaslužek: **5,60 EUR** za dnevno in **6,20 EUR** za nočno delo.

Izboljšaj svoj študentski proračun. Prijavi se na
www.mcdonalds.si/zaposlitev

Kranjski gin tonic

Nekega toplega poletnega večera se je zbrala Zapikova raziskovalna ekipa in si zastavila težko nalogo, najti najboljši gin tonic v Kranju. Po intenzivnih poletnih treningih nekaterih članov ekipe smo si končno drznili podati na to pot. Izbrali smo si pet lokacij in primerjali njihov gin tonic. Ocenjevali smo različne parametre in podajali ocene od 1 (najmanj) do 5 (največ).

MITNICA

Naša prva destinacija je bila gostilna Mitnica, kjer so včasih zahtevali denar za vstop v mesto, danes pa ga zahtevajo za gin tonic. Zaradi toplega večera smo se posedli v separe zunaj. Ambient se nam je zdel povsem gostilniški in brez večjih posebnosti. Preden smo se do dobra razgledali, je do nas prihitela prijazna natakarica in kmalu zatem so pred nami stale naše pijače. Naše sodelavce oko je precenilo, da je v kozarcu nekje 2 dl pijače, vendar natančno ne vemo, saj kozarci niso imeli označb. Gin tonic je bil kar dobrega okusa, vendar je prevladoval tonik, zato je to dokaj vplivalo na okus ter seveda vsebnost alkohola. Največji adut našega gin tonica pa je bil izgled. Postrežen je bil v lepih kozarcih in dekoriran z limono ter brinovimi jagodami. Komisijo so zmotile zgolj slamice, ki ne bi bile potrebne zavoljo vseh želv na svetu.

ambient: **3,6** postrežba: **5,0** volumen: **2 dl**
okus: **3,5** moč: **2,3** izgled: **3,8**

CAFE GALERIJA PUNGERT

Iz Mitnice smo se odpravili na Pungert, kjer je takrat ravno potekal koncert Jazz Kamp. Ker je bilo zunaj vse zasedeno, smo se posedli znotraj, kjer je bilo ljudi manj, saj se ni slišalo glasbe. Zaradi koncerta ambient razumljivo ni bil najbolj primeren za umirjeno druženje. Postrežba je bila kljub velikemu številu ljudi dokaj hitra, vendar je bilo potrebno oditi do šanka. Velikost gin tonica je bil največja od vseh in sicer smo v kozarcu dobili nekje 2,5 dl pijače. Okus je bil na začetku dokaj dober, vendar v pijači ni bilo ledu in se je zato hitro ogrela. Količina gina v pijači je bila zadostna, da lahko pijačo ocenimo kot dokaj močno napram drugim. Kljub temu da pijača ni bila slaba, pa je malo razočaral izgled, saj smo jo dobili v plastičnih kozarčkih (sicer nekoliko razumljivo, glede na to, da je potekal koncert) in ponovno s slamnicami.

ambient: **2,6** postrežba: **3,8** volumen: **2,5 dl**
okus: **3,5** moč: **3,8** izgled: **1,8**

KLUBAR

Za konec smo se odpravili še v KluBar. Kot zadnjo destinacijo smo ga izbrali namenoma, saj so tisti večer potekale karaoke. Ambient je bil zaradi karaok zelo prijeten in sproščen. Postrežba je bila kljub polni terasi dokaj hitra. Ponovno smo v neoznačenih kozarcih ocenili vsebnost 1,5 dl tekočine. Okus nam je bil zelo všečen, kljub temu da pijača ni bila močna. Izgled pa nas je navdušil, kljub temu da je bilo zaradi karaok bolj temno. Poudariti pa moramo, da je bila to že naša peta postojanka in dopuščamo možnost malenkost subjektivnih ocen.

ambient: **4,5** postrežba: **4,4** volumen: **1,5 dl**
okus: **4,4** moč: **2,5** izgled: **4,2**

DOWN TOWN

Iz prefinjenega vzdušja pa smo se nato preselili v veliko bolj »domačno vzdušje« kamor nas je večina članov zahajala, ko smo bili še dijaki. Ambient se v nekaj letih ni spremenil kaj dosti. Postrežba je bila kljub dokaj polnemu lokalu zelo hitra in ustrežljiva. Ponovno so bila na preizkušnji naša sodelavca očesa, ki so ocenila, da se v kozarcih brez označb nahaja nekje 1,5 dl pijače. Okus in moč smo morali oceniti kot povprečje vseh kozarcev, saj je bila v vsakem malce drugačna mešanica. V povprečju je bil okus povprečen, vsebnost gina pa zmerno do pretežno velika. Izgled ni bil nič kaj poseben, saj je bila pijača postrežena v kozarcih, ki so nedvoumno namenjeni za pitje piva.

ambient: **2,75** postrežba: **4,5** volumen: **1,5 dl**
okus: **3,4** moč: **4,4** izgled: **2,2**

PANORAMA (STARA POŠTA)

Ker smo bili vsi člani ekipe starejši od 21 let, smo se v večernih urah lahko odpravili na Staro pošto oz. zdaj po novem na Panoramo. Verjetno ni potrebno poudarjati, da je Panorama ena izmed boljših lokalov v Kranju, vendar hkrati tudi ena dražjih. Ambient je bil po pričakovanjih odličen, kljub temu da nismo dobili prostih mest zunaj. Postrežba je bila prav tako vrhunska, saj nam je natakar dal ravno prav časa, da se odločimo, kaj bi naročili (čeprav smo to seveda že vedeli). Količina pijače je bila po naših ocenah 1,5 dl vendar zaradi velike količine ledu nismo povsem prepričani. Okus je bil perfekten, saj se je celotna ekipa strinjala, da je to šolski primer gin tonica. »Moč« pijače je bila ravno prava, saj ni bila premočna in ne preveč šibka. Tudi izgled je ustrezal vsem najvišjim standardom, vendar nismo razumeli, zakaj ni mogoče postreči gin tonica brez slamice. Na splošno pa je bil celotni vtis perfekten.

ambient: **4,9** postrežba: **5,0** volumen: **1,5 dl**
okus: **5,0** moč: **3,0** izgled: **4,8**

Po koncu našega preizkuševalskega pohoda pa smo morali določiti najboljši gin tonic v Kranju. Odločitev ni bila težka, saj smo bili še vedno pod »vtisom« gin tonica iz Panorame. Vse od ambienta do okusa je bilo enostavno odlično in zato smo se odločili, da ga okronamo kot najboljšega od naših petih destinacij. Vendar pa moramo hkrati opomniti, da je bil gin tonic iz Panorame tudi daleč najdražji med vsemi preizkušenimi. Če imate dovolj pod palcem, da cena ni ovira, potem je Panorama prava izbira za vas. Če pa ste navaden študent, ki živi iz rok v usta, pa boste verjetno izbrali katero izmed ostalih destinacij, ki za nižjo ceno ponujajo prav tako dober gin tonic. Izbiro seveda prepuščamo vaši presoji, vendar si zapomnite staro gorenjsko reklo, da sta dva gin tonica vedno boljša izbira kot eden.

DOBRODOŠLI V i-Računi NAJLEPSIH LETIH!

... ste v obdobju, ko se odločate, ali boste veterinar, frizerka, somelje, grafična oblikovalka, vrtnar, operni pevec ali svobodni umetnik?

V vsakem primeru boste za svoje delo izdali račun!

Tukaj pa potrebujete malce pomoči oz. storitev i-Računi!

OBIŠČITE WWW.I-RACUNI.SI IN SI PREBERITE VEČ!

Podarjamo vam namreč CELO LETO BREZPLAČNE UPORABE storitve za izdajo, vodenje in pošiljanje računov, i-Računi!

POPOLNOMA BREZ SKRITIH STROŠKOV!*

* Pri nas drobnega tiska ni.

DODATNE INFORMACIJE

TEL.: 04 25 19 300

MAIL: info@i-racuni.si

Genis
okolju prijazne informacijske rešitve

Varno v gore

Slovenci smo že od nekdaj sloveli kot planinski narod, navdušenje nad gorami pa le še raste. Večje število obiskov gora pomeni tudi večje število nesreč. Po podatkih GRS so reševalci lani opravili 537 intervencij, gore pa so terjale 31 življenj. V času pisanja članka je bila letošnja statistika 438 intervencij in 31 mrtvih ponesrečencev. Številke niso ravno spodbudne, zato je ob obiskovanju hribov varnost na prvem mestu.

Najpogostejši vzrok nesreč je zdrs, ki se lahko zgodi vsake-mu. Zato naj bo previdnost na prvem mestu, do zdrsov prihaja tudi na manj izpostavljenih mestih, celo na povsem enostavnih gozdnih poteh.

Slovenske planinske poti delimo na tri skupine: lahke, zahtevne in zelo zahtevne. Za zadnji dve skupini Planinska zveza Slovenije priporoča uporabo čelade, za zelo zahtevne pa tudi kompleta za samovarovanje. Ne glede na klasifikacijo nas nesreča lahko doleti povsod. V gorah je treba v zakup vzeti, da se nesreča lahko zgodi tudi na odročni lokaciji, brez signala. Že lažja poškodba lahko predstavlja resno težavo, če nas do avtomobila loči več ur hoje.

Na prvem mestu sta tako dobra kondicijska pripravljenost in poznavanje terena. Kljub temu da imamo v Sloveniji dobro označene planinske poti, se je mogoče izgubiti. Poti so dobro označene, dokler hodimo po njih, ko pa zaidemo s poti, markacij ne bo nikjer. Tedaj bo zemljevid nepogrešljiv pripomoček. Tudi GPS je dobrodošel, vendar velja opozoriti, da običajni Google Maps ne služi namenu, saj nima vrisanih planinskih poti. V kombinaciji z naloženimi planinskimi kartami pa telefon postane dober pripomoček, če ima polno baterijo. GPS ima prednost pred papirnato karto v tem, da ga je lažje uporabljati. Najti svojo lokacijo na zemljevidu ni vedno enostavno, zato se je smiselno udeležiti kakega tečaja orientacije ali pa se samostojno naučiti najti svojo lego na karti. V nasprotnem primeru zemljevid ostane le balasten kos papirja.

Ker se poletje počasi preveša v jesen, velja opozoriti, da se konec septembra začenja temniti že ob 19:30, kar je potrebno upoštevati pri daljših in popoldanskih turah. Prav tako ni odveč s seboj nositi svetilke. Kvalitetna čelna svetilka stane slabih 20 evrov in tehta manj kot 100 gramov. Čeprav se to komu zdi odveč, saj ima svetilko na telefonu, je še kako dobro imeti proste roke. Med nujno gorniško opremo sodi še prva pomoč, tudi ko gre za res kratke ture. Čeprav je verjetno nikoli ne bomo potrebovali za drugo kot obliž za žulje, lahko rešuje življenja.

Skupaj z nekaj rezervne obleke, hrane in dovolj tekočine zgoraj naštetu sodi med osnovno opremo, ki sodi v vsak nahrbtnik. Ostalo pa moramo prilagoditi turi. V slovenskem visokogorju je skoraj obvezna čelada. Naše gore so pretežno iz apnenca, ki je zelo krhljiv, zato se moramo pogosto bati

padajočega kamenja. Za zelo zahtevne planinske poti se priporoča samovarovalni komplet. Velja omeniti, da naše planinske poti, posebej starejše, večinoma niso »ferate«. Razlika je v tem, da jeklenice (»zajle«) in klini prvenstveno niso namenjeni varovanju s samovarovalnim kompletom, kot pri feratah, ampak lažjemu vzpenjanju. Na takih poteh se moramo zavedati, da tudi samovarovalni komplet ne nudi absolutne varnosti in moramo biti zato še posebej previdni.

V primeru snega ne gre brez derez. Veliko ljudi kupuje t.i. derezice/ketnice/mini dereze. Te so namenjene predvsem hoji po ravnini v snegu in poledici, nikakor pa ne za obiskovanje gora. Za to so primerne zgolj pohodne ali plezalne dereze z 12 zobmi. Pri njihovi uporabi velja opozoriti, da si nevešč pohodnik derezo hitro zatakne v hlačnico, kar se po navadi konča vsaj s strganimi hlačami, pogosto pa tudi s padcem. Pri tem nam ne pomagajo niti gamaše, ki lahko zaščitijo hlače, pohodnika pred padcem pa ne. Za to moramo ob uporabi derez vedno uporabljati tudi cepin, s katerim se ustavimo ob primeru padca.

Največ pa v gorah koristijo izkušnje, čeprav niso nobena garancija. V teoriji je hitro jasno, kakšno opremo je kdaj potrebno uporabiti, izkušnje pa povedo, kdaj lahko kaj pustimo doma in si tako zmanjšamo balast, kdaj pa je treba vzeti kak kos opreme več.

Masovni podatki in varnost na internetu

Če se za začetek dotaknemo čisto splošne definicije pojma »masovni podatki«, gre v grobem za podatke, ki so po svoji vsebini veliko bolj raznoliki, prihajajo v vedno večjih količinah in z vedno večjo hitrostjo. Masovni podatki so torej večji in bolj kompleksni nabori podatkov, katere zaradi njihovega velikega obsega tradicionalna programska oprema za obdelavo podatkov ne more več obvladovati.

Kako pa je do tega sploh prišlo? Čeprav gre za relativno nov pojem, izvirajo sami začetki ogromnih naborov informacij že v 60ih in 70ih let prejšnjega stoletja, ko so se začeli razvijati prvi podatkovni centri in relacijske baze podatkov. Okrog leta 2005 je počasi začelo prihajati do zavedanja, kako veliko podatkov ustvarjajo internetni uporabniki s pomočjo Facebooka in Youtuba, istega leta pa je bil razvit tudi Hadoop, ki predstavlja odprtokodno rešitev specializirano za shrambo in analizo velikih naborov podatkov.

Razvoj tovrstnih rešitev je prinesel tudi razvoj masovnih podatkov, saj so tako postali lažje obvladljivi, cenejša pa je postala tudi njihova hramba. Kljub lažji obdelavi je količina tovrstnih podatkov v letih do sedaj sunkovito narasla in še narašča. Uporabniki namreč še vedno generirajo ogromne količine informacij, z razvojem interneta stvari (IoT) pa niso več samo ljudje tisti, ki ustvarjajo podatke. Sedaj je vse več objektov in naprav priključenih na internet, skoraj vsaka od teh namreč zbira podatke o vzorcih porabe kupcev in uspešnosti izdelkov. Iz tega sledi več kot očitna ugotovitev, da so masovni podatki, če so le pravilno obdelani in analizirani, zelo koristni za podjetja. Skoraj vsak oddelek v podjetju, od kadrovske službe pa do trženja in prodaje, lahko uporabi izsledke podatkovnih analiz za svoje delovanje. Sam cilj vsake tovrstne analize je namreč povečevanje hitrosti, s katero produkti oziroma izdelki prihajajo na trg, pri tem pa seveda tudi zmanjšanje časa in sredstev za lansiranje izdelka na trg ter ohranjanje zadovoljstva kupcev. Po drugi strani pa vedno večji obseg podatkov prav tako predstavlja izziv za vsakega podjetnika. Informacij je seveda preveč in večina izmed njih je največkrat samo balast, ki ga nihče ne potrebuje. Da podjetje sploh lahko uporabi zbrane podatke v svojo korist, je treba najprej iz obširnega morja informacij izluščiti tiste, ki so pomembne in podjetju lahko prinesejo konkurenčno prednost, za to pa seveda ni enotnega pravila. Masovni podatki so iz vidika uporabe za podjetja in poslovni svet pomembna in obširna tema, vendar je treba

pojav opazovati še s strani uporabnikov, kako se dotikajo nas. Današnja generacija mladih sestavlja največji del uporabnikov socialnih omrežij in interneta nasploh, torej za sabo puščamo tudi veliko informacij oziroma podatkovnih naborov. Naše objave in všečki ustvarjajo ogromno uporabnega materiala za agresivni svet oglaševanja in prodaje. Vsak od nas je gotovo že opazil, da kmalu po pregledovanju določenih spletnih trgovin dobimo na Facebook oglase

za točno tiste artikle, za katere smo se po možnosti zanimali, kar se zgodi v vsakem primeru; če smo bili medtem prijavljeni v naš Facebook račun ali pa tudi če nismo bili. Sicer kar prikladna zadeva, da Facebook in Google prikazujeta oglase po meri, torej različno za vsakega posameznika, glede na njegovo zgodovino brskanja po spletu, vendar ko pa se človek vpraša, kaj vse še drugega se beleži o nas in kje to na koncu vse pristane, oglasi po meri kar naenkrat niso več tako vabljiva stvar.

Veliko ljudi zato zadnje čase posega po funkciji Incognito oziroma brskanje brez beleženja zgodovine, da s tem navidezno skrijejo svojo zgodovino brskanja, misleč da bo ta nevidna tudi nadležnim spletnim oglaševalcem. Kljub temu pa Incognito način brskanja na žalost bolj vzbuja občutek varnosti na internetu, kot pa jo dejansko nudi. Že ko funkcijo vklopimo, se nam na prvi strani brskalnika pojavi napis, da uporabljamo način brez beleženja zgodovine, spodaj pa so navedene stvari, ki jih Chrome med brskanjem ne shrani (zgodovina, piškotki, podatki, vneseni v obrazce), zraven pa je dopisano še opozorilo, da je naša dejavnost še vedno lahko vidna spletnim stranem, ki jih obiščemo, našemu delodajalcu ali šolski ustanovi, če brskamo v času službe ali šole, in pa ponudniku internetnih storitev. Ko namreč želimo obiskati določeno spletno stran, vtipkamo v brskalnik ime domene, nato pa naš računalnik s pomočjo našega javnega IP naslova pošlje zahtevo strežniku, ki gosti stran, ki jo želimo obiskati. Naša zahteva gre tudi skozi veliko drugih strežnikov, kar pomeni, da jo obravnava veliko zunanjih faktorjev, ki zahtevo

beležijo v svojih evidencah. Incognito torej samo poskrbi, da zgodovina brskanja ni vidna na našem računalniku, ki ga trenutno uporabljamo, na spletu pa smo še vseeno dobro vidni. Tovrstni način brskanja v Chrome potemtakem tudi ni rešitev za skrivanje naše lokacije oziroma našega javnega IP naslova, kot nekateri zmotno predvidevajo. Že sam princip brskanja po internetu, torej pošiljanje naše zahteve strežniku na podlagi našega javnega IP naslova, nas naredi povsem izsledljiv.

Za doseganje vsaj neke stopnje anonimnosti na spletu se med drugim lahko zatečemo k brskalniku Opera, čigar za-

seben način brskanja ima vgrajeno VPN funkcionalnost v zadnjih verzijah. VPN (ang. »virtual private network«) je lahko način, s katerim se na spletu lahko zaščitimo, pri brskalniku Opera to namreč deluje na podlagi enkripcije brez beleženja podatkov o naši aktivnosti na spletu. Ko omogočimo VPN, se ustvari varna povezava do enega od Operinih VPN strežnikov, ustvarjena povezava pa uporablja standardno 256-bitno enkripcijo. To je seveda splošna definicija VPN varnega brskanja, ponujena s strani ponudnika Opera brskalnika, porajajo pa se opažanja, da Opera sploh ni VPN, temveč samo varen proxy servis oziroma vmesnik od uporabnika pa do strežnika. To pomeni, da je omenjeni brskalnik manj varen kot pa dejanska uporaba VPN povezave pri brskanju. Pri uporabljanju varnih funkcij brskalnika gre več ali manj torej samo za vzbujanje občutka sigurnosti na spletu, naši podatki pa še vedno odtekaajo v uporabo podjetjem, ki iz tega ustvarjajo velike dobičke.

Med drugim so se kot velik generator masovnih podatkov na trgu pojavile tudi pametne ure, ki s spremljanjem in beleženjem naše fizične aktivnosti postajajo vedno večji trend.

Med drugim so se kot velik generator masovnih podatkov na trgu pojavile tudi pametne ure, ki s spremljanjem in beleženjem naše fizične aktivnosti postajajo vedno večji trend. Pri tem so povezane z osebnim mobilnim telefonom, iz katerega prenašajo tudi podatke o klicih in sporočilih, torej gre za konstantno izmenjavo podatkov med napravama na podlagi Bluetooth-a ali Wi-fi-ja. Pri izmenjavi podatkov lahko hitro pride do vdora, saj je bila najdena šibkost pri posodabljanju pametnih ur. Veliko teh namreč ne posodablja programske opreme z uporabo enkripcije, posledično pa so bile take pametne ure izpostavljene vdoru, kar lahko vodi do ogroženosti naših podatkov in pa potencialnega nalaganja zlonamerne programske opreme. Kljub temu da tovrstne ure hranijo veliko naših osebnih podatkov, so informacije zelo lahko dostopne, bodisi oglaševalcem, bodisi zlonamernim hekerjem, do istega zaključka pa pridemo tudi pri brskanju po spletu. Konec koncev kot navaden uporabnik ne moremo dostopati do interneta, ne da bi pri tem razkrili svojo lokacijo in obenem naša zanimanja ter interese v zvezi s potrošnjo. Prav tako skoraj nobene aplikacije ali programa ne moremo več uporabljati brez dodelitve ogromne količine naših osebnih podatkov. Iz vsega tega sledi, da je mogoče najboljša rešitev, da preprečimo dostop do naših osebnih informacij, kakor se le da, obenem pa poskušamo zatreti misel, kje vse puščamo svoje sledi.

Karin Planinšek

Pexels, wiki commons

Storm Area 51

»Storm Area 51; They can't stop all of us« je šaljiv Facebook dogodek, ozirom je to bil, dokler ga Facebook ni odstranil. Dogodek je ustvaril Američan Matty Roberts, kot pa se za tovrstne domisljice spodobi je svojo udeležbo potrdilo okoli dva milijona ljudi, še milijon in pol pa se jih je za udeležbo zanimalo. Ker je bil dogodek napovedan v ZDA in, še posebej, ker je vključeval skrivne vojaške lokacije, so ga tamkajšnje oblasti vzele smrtno resno in dosegle njegovo odstranitev s Facebooka. Hkrati so skušale vse ljudi, ki bi ga vzeli resno, odvrniti od tega »protidržavnega« početja. Če bi uradne izjave Ameriške vojske prebrali nekoliko med vrsticami, so udeležencem shoda, ki bi si res drznili vdreti v oporišče celo grozili, da jih bodo preprosto likvidirali.

Prea 51 označuje tajno oporišče Ameriških zranih sil (USAF), o katerem praktično ni uradnih podatkov, pogosto pa se ga omenja v povezavi s teorijami zarot, preizkušanjem novih orožij in seveda z videvanji NLP-jev. Po najbolj sočnih teorijah zarote naj bi bila v oporišču celo trupla Nezemljanov.

Območje je le majhen del bistveno večjega vojaškega poligona v ameriški zvezni državi Nevada. Točneje bi bilo reči, da se nahaja znotraj omenjenega poligona, saj do kvadratnega prepovedanega območja nimajo dostopa niti vojaki, ki so v poligonu na urjenju. Nad območjem 51 velja prepoved letenja tudi za vojaške pilote. Za civilni letalski promet je razumljivo zaprto celotno območje letalskega poligona v Nevadi. Zanimivo pa je, da je na civilnih letalskih zemljevidih območje označeno kot vojaško letališče z imenom Homey Airport.

Območje 51 je ima obliko pravokotnika, širokega 37 in dolgega 45 kilometrov. Meji na testni poligon za preizkušanje jedrskega orožja. Tudi testno območje se nahaja znotraj prej omenjenega letalskega poligona. Area 51 se nahaja v puščavski kotlini, večina objektov pa je na obali presušenega slanega jezera Groom Lake. Območje so odkrili v 19. stoletju, ko je tam deloval rudnik srebra in svinca.

Dejstvo je, da so v območju že od 60. let dalje preizkušali nova letala. Začeli so z vohunskim letalom Lockheed U-2 in njegovim naslednikom Lockheed SR 71, bolj znanim kot Blackbird. Slednji je res izjemno kulno vohunsko letalo, ki je lahko letelo 21 km visoko in doseglo praktično katerikoli del sveta. Prav tako so v bazi razvijali tudi njegovega naslednika, radarsko nezaznavnega F-177 Nighthawk. Slednji je prvi povsem radarsko nezaznaven bombnik, ki pa so ga iz uporabe umaknili konec 90. let, tudi zaradi blamaže v balkanski vojni, med katero je Srbiji radarsko nezaznavno letalo uspelo sestreliti z zastarelo sovjetsko opremo. Njegove razbitine si lahko še danes ogledate v muzeju letalstva v Beogradu. Novejša letala (F 22 Raptor), ki so jih preizkušali tu, pa so danes še v uporabi, zato o njih ni uradno razkritih informacij. Kar se tiče neuradnih podatkov je svetovni splet poln bolj ali manj srhljivih zgodb. Vse so seveda povezane z Nezemljani, ki da jih je tu mogoče pogosto opaziti. Ena izmed njih pravi,

da v bazi preučujejo Nezemljane in njihovo tehnologijo, bolj specifično ostanke letečega krožnika in trupla dveh vesoljcev, ki sta strmoglavila v Roswellu v Novi Mehiki leta 1947.

Še drznejšo zgodbo je leta 2011 objavila novinarka Annie Jacobsen, vir naj bi bil eden od nekdanjih zaposlenih na območju. Po njenem pripovedovanju naj bi kmalu po 2. svetovni vojni Stalin angažiral pobeglega nacističnega zdravnika Mengeleja, da bi mu pomagal ustvariti mutirane človeške pritlikavce, ki bi jih uporabil za pilotiranje futurističnih letal. Z njimi bi napadel ZDA in tako ustvaril paniko, kakršna bi se brez dvoma zgodila v primeru prave invazije Nezemljanov. ZDA naj bi napad preprečile in ujete pritlikavce in njihova letala zaprle v območje 51.

Area 51 je brez dvoma priljubljeno med lovci na NLP-je, ki so v ZDA očitno dejanska stvar. Od njih imajo nekaj dobička tudi lokalni prebivalci, saj je to za majhna puščavska mesta edina turistična atrakcija.

Mimo Območja 51 pelje cesta 375, bolj znana pod imenom »Extraterrestrial Highway«, saj naj bi popotniki ob njej pogosto videvali vesoljce. V najboljših časih so poročali tudi o treh srečanjih tedensko. Cesta vodi čez puščavo, edini omembe vreden kraj v okolici pa je Rachel s približno 50 prebivalci. V skromnem naselju kaže omeniti le motel Alien in Raziskovalni center za Nezemljane, kjer se zbirajo njihovi ljubitelji.

Prav ta skromni kraj naj bi bil začetek Marša na območje 51, kjer naj bi se zbrali napadalci pred napadom in razkritjem najglobljih vladnih skrivnosti. Prvotni načrt za marš je bil objavljen na Facebooku 27. junija, dogodek pa je napovedan za 20. september med 3. in 6. uro zjutraj. Po mojem mnenju gre za enega izmed boljših »fake eventov« v zadnjem času, ki močno presega vse Ravnozemeljske konvencije. Prav tako pa je navdihnil nastanek številnih res kvalitetnih memov.

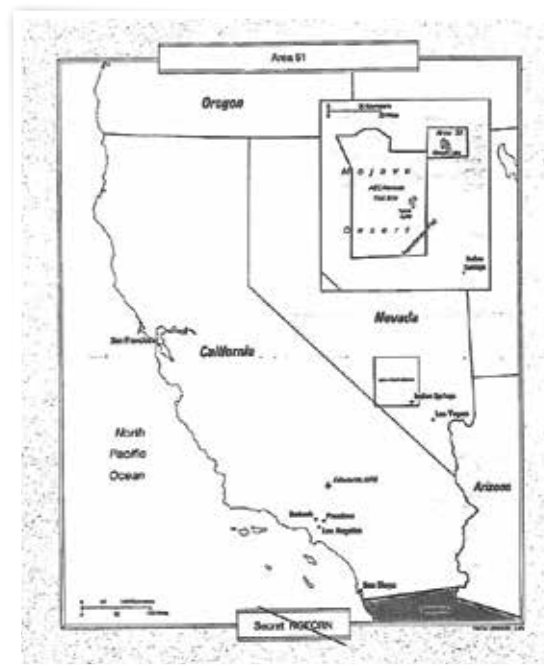
Kot že velikokrat videno so Američani zadevo očitno vzeli resno. Številni so napovedali tudi dejansko udeležbo na shodu. To so s pridom izkoristili v prej omenjenem motelu Alien, ki se je 20. septembra odločil organizirati glasbeni festival, na katerem si obeta 10 000 obiskovalcev. To že od julija predstavlja probleme oblastem, ki dogodek obravnavajo kot varnostno grožnjo. Deloma je to razumljivo, saj kraj s 50 prebivalci nima infrastrukture za več tisoč ljudi, vendar gre po mojem mnenju za pretiravanje, saj je v nekaj mesecih mogoče organizirati precej velik festival.

Številni so napovedali tudi dejansko udeležbo na shodu. To so s pridom izkoristili v prej omenjenem motelu Alien, ki se je 20. septembra odločil organizirati glasbeni festival, na katerem si obeta 10 000 obiskovalcev.

Po drugi strani pa je strah upravičen, saj ni nemogoče, da se nekateri obiskovalci ne bi dejansko odpravili nad Območje 51. Razumeti moramo namreč ameriško skrajno kapitalistično mentaliteto. Američani se, ne glede na politično pripadnost, zavedajo, da svojo vlado, vojsko in njene dejavnosti plačujejo sami in se zato čutijo upravičene, da jih nadzirajo. Prav tako so vajeni zelo radikalnih zakonov s področja motenja posesti, ki so jo pripravljeni braniti tudi z orožjem. Marsikateri Američan pa javno lastnino razume, kot nekaj, za kar je sam plačal, zato se jim zdi nepravilno, da obstajajo območja v javni lasti, kamor nimajo dostopa.

Prav uradni odziv Zračnih sil, naj se ljudje dogodka ne udeležujejo, so vzeli kot napad na svoje pravice. ZDA so najverjetneje edina država, v kateri imajo državljani v ustavi zapisano pravico do izvedbe državnega udara. Ob osamosvojitvi od Britancev so ZDA v ustavo vključile člen, ki pravi, da imajo državljani pravico do organizacije oboroženih milic, ki lahko branijo državo. To je bila v bistvu varovalka, ki bi jih ščitila v primeru, da bi se nova oblast začela vesti kot prej

Britanska. Gre za načela, ki so v veljavi še danes. Največ milic je organiziranih na desnem polu. Skupno jim je, da se bolj kot zunanjih sovražnikov bojijo lastne vlade.

Čeprav so take organizacije večinoma same sebi namen in se ukvarjajo predvsem s kopičenjem orožja in lovom na čarovnice se je njihovo število med predsedovanjem Baracka Obame precej povečalo, saj je ljudi postalo strah, da jim bodo demokrati skušali onemogočiti dostop do orožja.

Težave, ki jih povzročajo take militaristične organizacije, pogosto ne dosežejo našega tiska, ki se raje ukvarja z napihovanjem že tako komičnih izjav aktualnega ameriškega predsednika in rasizmom, ki ga v ZDA vidijo na vsakem koraku. Kljub temu problemi so, takšne organizacije so bile od 90-ih let dalje odgovorne za nekaj manj kot 100 terorističnih napadov in incidentov. Med zadnjimi večjimi je bil upor oboroženih lokalnih poljedelcev, ki so zavzeli sedež narodnega parka v Oregonu leta 2016, zaradi aretacije dveh kmetov, obtoženih krivolova. Incident se je sicer končal po dveh dneh s pogajanjem, vendar so se širom ZDA oglasili precej glasni podporniki omenjene milice.

Takšnim nacionalistom so zaprta območja, kakršna je na primer Area 51, velik trn v peti. Kljub temu je malo verjetno, da bi tvegali svojo glavo in se spopadli z zračnimi silami, zato svoje nasprotovanje skrivnim vladnim projektom raje izražajo na spletu. Storm Area 51 bo tako verjetno ostala ena boljših spletnih šal, in glasbeni festival, kljub temu pa incidentov ne gre izključiti.

Službe prihodnosti

Dijaška in študentska leta so najlepši in najbolj brezskrbni čas v življenju, a kljub temu se z vsakim pretečenim letom vedno hitreje bliža naslednji korak: redna zaposlitev. Nekateri že od samega začetka vedo, kaj si želijo postati in to kasneje tudi zares postanejo, nekateri se iščejo vse do odločilnega trenutka, spet drugi pa se zaposlijo na čisto drugem področju. Pred končno odločitvijo moramo prav tako vzeti v obzir, da se poslovni svet konstantno razvija in modernizira, izbor služb namreč še zdaleč ni enak kot je bil na primer pred 20 leti.

Že nabor študentskih del se je občutno povečal, saj nimamo več na voljo samo dela v proizvodnji ali strežbi, temveč skoraj kjerkoli, od prodaje do razvoza hrane, administrativna dela, programiranje in še in še. Z drugimi besedami si lahko začnemo ustvarjati kariero že kar preko napotnice, in sicer z različnimi deli na projektih ter s preizkušanjem samih sebe na področju, ki nas zanima oziroma ga študiramo. Tako kot se razvija in širi področje študentskih del, se spreminjajo tudi vrste redne zaposlitve. V letošnjem letu so bili v Sloveniji namreč najbolj iskani poklici programer, strojni tehnik in vsi tehnični profili, naravoslovni in farmacevtski strokovnjaki, natakariji ter kuharji, manj pa je izbire za kadre z družboslovno izobrazbo. Na splošno naj bi bilo pri

nas letošnje leto zelo ugodno za zaposlitev, k čemer naj bi najbolj prispevala podjetja v farmaciji, avtomobilski industriji, turizmu in logistiki, vendar že čez nekaj let bo lahko situacija čisto drugačna.

Veliko poklicev je do sedaj namreč že izginilo in veliko jih tudi še bo, če ne zaradi drugega že zaradi eksponentnega razvoja tehnologije v zadnjih letih, še posebej na področju avtomatike in umetne inteligence. Med drugim zaradi močne avtomatizacije kmetijstva počasi izginjajo kmetovalci in ostali poljedelski upravljalci, prav tako poštarji, šivilje, vnašalci podatkov, prodajalci od vrat do vrat in prodajalci časopisov ter revij in še mnogi drugi. Ob pogledu na nekaj desetletij nazaj pa najdemo kar nekaj poklicev, za katere najbrž še nihče od nas ni slišal in so tudi že povsem izginili. Eni izmed teh so bili na primer določeni ljudje, ki so v Veliki Britaniji od industrijske revolucije pa neke do leta 1970 vsako jutro skrbeli, da so se ljudje zbudili za v službo s trkanjem s palico po njihovih oknih. Kar prikladna zadeva, ki bi jo danes potreboval še marsikdo. Med drugim so bili tudi kino-

operatorji, ki so, v času ko je bilo še vse posneto na trakovih, skrbeli, da so se v kinih vrteli filmi, danes pa je to seveda vse avtomatsko. Pred pojavom centraliziranih sistemov oskrbe z vodo so morali ljudje sami si nositi vodo v hiše, za to pa so imeli na voljo specializirane ljudi, ki so opravljali poklic nosilcev vode. Ti naštetih izumrli poklici se nam najbrž zdijo kar malo smešni, včasih je bilo namreč iz skoraj vsake stvari potrebno narediti poklic.

Danes je to že z uvedbo šolskega sistema in procesa izobraževanja vse do doktorata postalo povsem drugače, saj so najperspektivnejši poklici prav tisti, za katere potrebujemo vsaj univerzitetno diplomato. Med najbolj iskane diplomante, magistre in doktorje po vsem svetu uvrščamo pomorske arhitekta in inženirje, gradbenike, strojnike, farmacevte in doktorje na področju zdravstva, jedrske inženirje, ljudi z izobrazbo uporabne matematike, molekularne biologije in financ. Najmanj zaposljivi pa so tudi drugod predvsem ljudje z družboslovno izobrazbo, in sicer na področju razne likovne umetnosti, vizualnih in uprizoritvenih umetnosti, sociologi-

je, vzgojne psihologije in dramskih ter gledaliških umetnosti. Prihodnost je torej predvsem v tehničnih poklicih, vendar pa nam izbira prave izobrazbe in šolanja še vseeno popolnoma ne zagotovi službe, čeprav nam tisti, ki zagovarjajo avtomatizacijo in umetno inteligenco, obljubljajo manj fizičnega dela in več ustvarjalnega in projektne dela.

Vse to se nam zdaj sicer sliši še malo preveč futuristično, vendar ne gre zanikati, da je prihodnost v tehnologiji.

Robotizacija naj bi v naslednjih petih do desetih letih prevzela dela v skladišču in proizvodnji oziroma tista dela, ki so enolična in potekajo po določenem vzorcu. Tudi razvoj same proizvodne linije bi lahko prevzeli roboti, kot je na primer nadzor kakovosti, saj s funkcijo vizualnih vzorcev iskanja slike lahko preverjajo, če je določen izdelek primerno narejen. Med drugim umetna inteligenca kaže potencial tudi pri oglaševanju na lokalni televiziji, kjer bi avtomatizirano in programsko oglaševanje prineslo ponudnikom storitev in prodajalcem več časa za izboljševanje rezultatov in povečevanju dobička. Druga področja, ki se bodo kmalu avtomatizirala, so tudi odkritja na področju farmacije, bančne storitve, blagajništvo, odhodna prodaja, storitve hitre prehrane in pa na splošno katero koli opravilo, ki se ga da naučiti.

Kaj pa bo potem sploh ostalo za nas? Predvidevanja so, da naj bi bili v naslednjem desetletju med najbolj plačanimi poklici po svetu družinski in splošni zdravniki, zobozdravniki, IT strokovnjaki in programerji, fizični terapevti, odvetniki, managerji, analitiki trga in specialisti za marketing, računovodje in revizorji, torej kar nekaj poklicev, ki jih poznamo že sedaj.

Ogromno poklicev pa se bo pojavilo na novo, v povezavi z razvijajočimi znanostmi in trendi, kot na primer blockchain razvijalec, civilni ali komercialni pilot drona oziroma dispečer, tehnik za gradnjo pametnih naprav in objektov, saj vsakodnevne naprave vedno bolj postajajo del rastočega Interneta stvari, pametne zgradbe pa bodo lahko že kmalu v mestih prevladovali. Z razmahom 3D tiskalnikov bodo prej ali slej potrebni tudi tehniki za vzdrževanje tovrstnih naprav, s tehnologijo pa se krči tudi naša privatnost, zato lahko pride tudi do razvoja poklica svetovalca za zasebnost, ki bi bil specializiran za ohranjanje človekove zasebnosti, ne da bi pri tem izgubili prednosti socialnih omrežij. Sčasoma bo nastopil tudi poklic inženirja nanotehnologije, tehnik robotike, zdravstveni strokovnjak na daljavo, genski inženir, oblikovalec navidezne resničnosti in še mnogo več. Vse to se nam zdaj sicer sliši še malo preveč futuristično, vendar ne gre zanikati, da je prihodnost v tehnologiji.

Karin Planinšek
Pexels

NI STATUSA?
NI PANIKE!

Ne
štekamo te,
a dobr' zavarujemo.

Vodilni na trgu dopolnilnih
zdravstvenih zavarovanj.

VZAJEMNA
zdravstveno zavarovalnica

**Skleni dopolnilno
in pridi po svoj
top paket Mladi.**

Ne glede na to, kako se trudimo, ne obvladamo tvojega sveta. Smo pa strokovnjaki za zavarovanja že 20 let. Izberi top paket Mladi in poleg dodatnega dopolnilnega zavarovanja uživaj v super ugodnostih.

Več informacij pri
Špeli Šifkovič Soklič
na gsm: 041 810 975

Vključi se v brezplačen program Varuh zdravja in prejmi majico Vzajemne ali spodnje Freegun.

www.nistatusa-nipanike.si 080 20 60

Priložnost za zaslužek in kariero v McDonald'su

Dobra služba, super družba

McDonald's Slovenija je zaradi rasti nenehno na lovu za kvalitetnimi kadri. Za takimi, ki si želijo predvsem redno delo in tudi za ambicioznejšimi, ki bi želeli v podjetju narediti kariero. Delo v restavraciji McDonald's pa je tudi izvrstna priložnost za dijake in študente, da »obogatijo« svoj proračun.

Med najboljšimi delodajalci

V Sloveniji imamo 20 sodobnih restavracij McDonald's in v njih vsak dan postrežejo več kot 29 tisoč zadovoljnim gostom. Za odlično storitev, visoko kakovost in dobro počutje gostov skrbi več kot tisoč zaposlenih. Zaradi ustvarjanja dobrega vzdušja in medsebojnega spoštovanja med zaposlenimi pa se McDonald's Slovenija v izboru Zlata nit redno uvršča med najboljše zaposlovalce.

Vsak zaposleni v McDonald'su je vključen v program usposabljanja in izobraževanja.

Dobro plačilo

V McDonald'su Slovenija se držijo načela »dobro delo, dobro plačilo«. Najnižja bruto plača redno zaposlenega v McDonald'su je 12 % višja od zakonsko določene minimalne plače in znaša 950 evrov. Zelo konkurenčne pa so tudi urne postavke za študente, in sicer 5,60 evra za dnevno delo in 6,90 evra za nočno delo in delo ob praznikih.

Študenti v ekipo prinesejo svežino in novo energijo, zaposleni, ki imajo že nekaj izkušenj, pa te uspešno prenašajo na mlajše generacije.

Možnost za kariero

Diploma ni vse. Za delo v McDonald'su so pomembnejše osebnostne značilnosti. Zaposlitvena struktura v McDonald'su omogoča napredovanje in graditev kariere vsakemu zaposlenemu. Od delavca do delavca trenerja, od vodje delovnega področja in vodje izmene do ... Tudi nekateri vodilni menedžerji v upravi slovenskega McDonald'sa so začeli z delom v kuhinji restavracije McDonald's.

Pogosta motivacija študentov za delo v McDonald'su je tudi ta, da si financirajo potovanje ali počitnice.

Priložnost, da izboljšaš svoj študentski proračun

Delo v restavraciji McDonald's je odlična priložnost tudi za dijake in študente. Z njim si lahko omogočijo večjo samostojnost, financirajo študij ali si privoščijo počitnice. Ker pa mora zanje biti šola/študij še vedno na prvem mestu, lahko delo v McDonald'su maksimalno prilagajajo svojim obvezam in, seveda, tudi počitnicam in potovanjem.

PREŠERNOVO 19

GLEDALIŠČE 20

Goran Vojnovič

Rajzefiber

Henrik Ibsen

Strahovi

Rok Vilčnik rokgre

Večja od vseh

Neda R. Bric

Dr. Prešeren

Oče Romuald/Lovrenc Marušič

Škofjeloški pasijon

VPIŠITE
ABONMA!

2. - 14. SEP

www.pgk.si

Film: Levji kralj (nesinhronizirana verzija)

Ko Mufasa in Sarabi dobita svojega prvorojenca, se veseli celotno živalsko kraljestvo - z eno izjemo. Mufasin brat Scar se nikakor ne more sprijazniti, da je zdaj še dlje v vrsti za kraljevi prestol, zato se loti pretkanega načrta, da bi končno postal kralj. Simba se zaradi stričevega prigovarjanja in v želji dokazovanja poguma znajde v nevarnosti. Prvič ga reši oče, drugič pa se njegova sreča strahotno obrne.

Na usodnem mestu se pojavi Scar, ki med Mufasinim bojem za preživetje naredi odločilno potezo in brata vrže z visokega skalovja. Spoiler alert za vse tiste, ki niste gledali Disneyjevega originala iz leta 1994: sledi najbolj srce parajoč prizor, ko mladi Simba najde nepremično telo svojega očeta. Nova animacija tu malce razočara. Malemu levčku za prikaz globljih emocij niso dali dovolj obrazne mimike, zato tudi gledalec trenutka ne doživi v taki popolnosti, kot bi ga lahko. Naš skrbno pripravljen paket robčkov je tako ostal nedotaknjen. Zgodba se nadaljuje s Simbinim pobegom iz domačega kraljestva in Scarovo temačno vladavino. Na poti mladi levček spozna dva nova prijatelja, zabavno svinjo Pumbo in surikato Timona, katerima sta nov glas posodila odlično izbrana Seth Rogen in

Billy Eichner. Odpoje se znani Hakuna matata in Simba počasi obrne novo stran. V novem paradizu ga čez nekaj časa preseneti Nala, ljubezen iz otroštva z žametnim glasom pevke Beyonce.

Večjih odnikov od izvirne verzije ni. Edino, na kar se mora gledalec pripraviti, so prikupne živalce, ki z novo animacijo pridobijo neverjetno realno podobo, in posebni efekti, ki gledalcu skozi ekran pričarajo občutek mehkobe. Kljub prikupnosti mladega Simbe gre moja glavna nagrada Timonu. Smešni in hitri premiki drobne surikate so preprosto ena najbolj ljubkih stvari.

Sandra Camaj

Serija: Černobil

Po splošnem razočaranju nad 8. sezono Igre prestolov se zdi, da si je HBO svoj ugled vsaj deloma popravil z miniserijo Černobil (Chernobyl), zgodovinsko dramo v petih delih, ki se vrti okoli jedrske nesreče 26. aprila leta 1986.

Serija sledi razvoju dogodkov, ki so pripeljali do katastrofe in odpravljanju njenih posledic. Režiser Johan Renck in pisec Craig Mazin sta množico oseb, vključenih v nesrečo, uspešno prikazala z le nekaj protagonisti: fizikom Legasovom, partijskim funkcionarjem Ščerbino, dežurnima krivcema za nesrečo, inženirjema Dyatlovom in Faminom ter gasilcem Vasilyem.

V seriji je ustvarjalcem uspelo vso napetost s prvih 7 sezon Igre prestolov, če uporabim to primerjavo, strpati v 5 ur napete drame, ki se jo brez težav pogleda v enem kosu. Černobil prikazuje nekajmesečno dogajanje v Ukrajini in več desetletne razmere v birokratski skorumpirani Sovjetski zvezi, kjer cilj opravičuje sredstva. Gre za kritiko Sovjetskega režima, kjer problema ni, če ga ne vidimo. Nesreča je prikazana kot posledica napačnih in egoističnih odločitev posameznikov, ki so v upanju na pohvalo »od zgoraj« povozili vse možne varnostne ukrepe. Kljub temu je Rusom potrebno nameniti tudi nekaj pohvale; ne glede na razsežnost katastrofe, jim jo

je uspelo, glede na razmere, rešiti, četudi preko trupel. Težko rečemo, da bi kaj takega v tistem času uspelo v kaki zahodni državi.

Smo pa že navajeni, da ima filmski svet svoje zakone fizike. Černobil pač ni dokumentarna serija, tako da tistim, ki jih tehnična plat nesreče bolj zanima, priporočam bolj poglobljeno branje na spletu, materiala je dovolj. Morda najbolj v oči bodejo opekline zaradi sevanja. Te so smrtonosna in precej »grda« poškodba, vendar kljub temu niso »filmsko« brizganje krvi, ki se pojavi v trenutku. Ustvarjalci si po mojem mnenju kljub vsemu zaslužijo pohvalo, saj so povprečnemu gledalcu v petih urah serije ne preveč narobe razložili nekaj let študija jedrske fizike. Kar se tiče fizikalne točnosti bi pač lahko zaključili z besedami Anatola Dyatlova: »Not great, not terrible.« Sicer pa odlična serija.

Vid Primožič

Knjiga: Goran Vojnović: Figa

Veliko se nas je že lotilo kakšnega Vojnovičevega romana. Njegov prvenec Čefurji raus! spada že malodane med slovenske klasike, njegova ostala dela pa so prav tako visoko cenjena in pobirajo najprestižnejše nagrade. Tudi za roman Figa je pisatelj leta 2017 dobil nagrado kresnik in s tem delu zagotovil posebno mesto med policami s slovensko književnostjo.

V romanu vzporedno spremljamo življenjske zgodbe parov iz različnih generacij ene družine in skupaj z glavnim junakom Jadranom poskušamo razumeti določene prelomne dogodke, ki jih zaznamujejo. Skozi Jadraneve oči vidimo prepletajoče se usode njegovih starih staršev Aleksandra in Jane, staršev Vesne in Safeta, ter njega samega in njegove žene Anje, in nenehno ponavljajoči se motiv odhajanja, pravzaprav bežanja pred največkrat namišljenimi problemi, s katerimi se ukvarjajo. Jadran poskuša najti vzroke za odhode s tem, da zapolnjuje vrzeli v pripovedi z ugibanji o čustvih in mnenjih ostalih članov družine, ob tem pa nekako pozabi, zakaj se je razglabljanja sploh lotil. Kljub na videz zmedeni in neurejeni pripovedi pa se roman vseeno bere

zelo tekoče, delčki zgodb se povezujejo logično, bralec pa na ta način z lahkoto sledi mislim in toku dogajanja. Tudi humor, značilen za Vojnovičeva dela, s kančkom ironije in sarkazma da romanu poseben pridih in doda lahkotnost sicer precej tehtnemu delu. Če ste ljubitelj napetih kriminalk ali sočnih ljubezenskih zgodb, vas roman verjetno ne bo prevzel. Če pa vas fascinira življenje samo, majhni, na videz nepomembni trenutki in besede, s katerimi se vsakdo lahko poistoveti, hkrati pa nam preko mojstrskega sloga pisanja razkrivajo globlji pomen, potem odtrgajte s police Figo in zagrizite vanjo.

Ajda Krč

Album: Rammstein: »Mi smo Rammstein, mi ne rabimo naslova za album...«

Pod pravljično številko sedmega albuma kulture Rammstein se tokrat skriva album brez naslova. Rammsteinom ga pač ni potrebno izbrati. Na lestvicah se album tako pojavlja z imeni »Untitled«, »Rammstein« oziroma »Deutschland«, po prvoobjavljenem singlu s kontroverznim videospotom, ki je izšel 28. marca letos.

Novi album je vse, kar smo oboževalci od Rammsteinov pričakovali. Predvsem pa smo ga čakali zelo dolgo, od prejšnjega *Liebe ist für alle* da je minilo točno 10 let. Rammstein slovijo po svoji kontroverznosti in tudi tokratni album ni izjema. Rammstein pač niso politično korektna skupina, hkrati pa tudi niso neonacisti, kot jih nekateri obtožujejo. Tokrat so se, posebej s spotom »Deutschland«, spravili kar nad svoje oboževalce, ki nad črno »Nemčijo« večinoma niso bili najbolj navdušeni. Tudi po glasbeni plati album ponuja tipične zvoke skupine. Skupina ostaja zvesta težkemu industrijskemu metalu z grobimi besedili v nemščini, ki so se ji v skladbi *Ausländer* pridružili tudi nekateri ostali jeziki. Tokrat posebej izstopa skladba *Radio*, ki je za Rammsteine nadpovprečno spevna, v njej pa Till Lindemann prikaže razpon svojega tenorja. Da njihova glasba

trda in groba pa hkrati vedno nekaj novega, ne moremo imeti za nekaj samoumevnega, saj so vsi člani skupine že v svojih poznih 50-tih.

Tudi v nenaslovljenem albumu ostajajo zvesti kombinaciji oblikovno zelo različnih skladb na istem albumu, prav tako pa jih ni strah snemati daljših posnetkov, letos vodi že omenjena 5 in polminutna Nemčija. Album z 9 skladbami je po izidu 24. maja letos doživel komercialni uspeh in slab mesec kraljeval na nemških in angleških lestvicah. Posebej dobičkonosna je bila tudi letošnja poletna koncertna turneja, na katero smo v centralni Evropi čakali zadnja tri leta. Rammsteinov 46 minut dolg album je vsekakor spektakel, vreden poslušanja, ki ob koncu poslušalcu v glavi pusti le misel: »Zakaj samo 46 minut?«

Vid Primožič

Kaj je tvoj »back-to-school« imidž?

Začetek novega šolskega leta je izvrstna priložnost za osebno rast in nove začetke – in kaj bi bilo bolj učinkovito, kot stilska preobrazba? Najstniške revije in spletni časopisi so polni člankov z »back-to-school« modnimi smernicami, in letos se temu trendu pridružuje tudi Zapik. Še ne veš, kako boš oblečen/a, ko se zopet vrneš v šolske klopi? Nič hudega, ta test je sestavljen prav zate.

1. Kaj te sprošča?

- Misel na opravljeno delo, hladno pivo in lepe ženske.
- Prebiranje vse objavljene literature o razmerju med Ahilom in Patroklom.
- Maraton literarnih kritik na YouTubeu ob čaju in kvačkanju.
- Netflix in kozarec vina.

2. Kakšen je tvoj dnevni slog ličenja?

- Precej naraven – podlaga, maskara, včasih malenkost šminke v naravnih odtenkih.
- Zame je dobro le najboljše – če ne izgledam kakor Instagram fejnič, moram imeti res slab dan.
- Subtilno mačje oko, za posebne priložnosti še rdeča šminka.
- Oprostite, kaj za vraga?

Točkovnik	a	b	c	d
1	1	3	2	4
2	2	4	3	1
3	3	1	4	2
4	4	2	1	3

3. Kateri od primerov iz Urban Dictionary-ja bi najbolj verjetno uporabljal/a?

- »Stalin je zaddy.«
- »Tiho bodi, edgelord.«
- »Skssks and I oop!«
- »On je taka oseba, ki najprej natoči mleko – ne bi mu zaupal/a.«

4. Kateri roman je tvoja biblija?

- Amerikanka (Chimamanda Ngozi Adichie)
- Dnevi zavrženosti (Elena Ferrante)
- Na klancu (Ivan Cankar)
- Skrivna zgodovina (Donna Tartt)

4-7 TOČK PODEŽELJSKI DEČKO

Nič se ne oziraš na trenutne trende. Tvoji stilski smernici sta udobje in ugodna cena. Samozavestno/a kot lepota kraljica paradiraš po hodnikih v promocijskih majicah, ponošenih kavbojkah in udobnih gozdarjih. Brez težav vzdržuješ baletno-ravno držo, saj šolske potrebnosti že leta prenašaš v grdih športnih nahrbtnikih, ki nudijo primerno oporo za hrbtenico.

8-10 TOČK BABICA V DVAJSETIH

Le redko nakupuješ obleke – polovico garderobe si si naštrikal/a sam/a, drugo pa so ti podarile sosedice, ko so praznile svoje desetletja nedotaknjene omare. Po svetu hodiš v oblekah s cvetličnimi vzorci in debelih volnenih puloverjih. Sovražiš zimo in poletje, saj te motita prepri in vročina. Tvoja stilska ikona je Hyacinth Bucket.

11-13 TOČK TEMAČNI AKADEMIK

K tvojemu imidžu spadajo klasični romani in grenka črna kava, saj si intelektualac™. Tvoje omare so polne tvida, žameta in usnja. Občutek imaš, da izgledaš ljudem zelo kul, vendar si le en dobro oblečen pičlar. Verjetno si (že bolešno) obseden/a z grško mitologijo. Hrepeniš po Dionizu. Tvoja stilska ikona so dečki z Etona v petdesetih.

14-16 TOČK VSCO DEKLE

Všeč ti je vse, kar je moderno – scrunchieji, crop topi, Hydro flaške in Crocsice. Si otrok interneta, kar znaš dobro izkoristiti. Na socialna omrežja redno objavljaš svoj »outfit of the day«, tekoče se znaš tudi sporazumevati v »stan« jeziku. Poganjajo te ledene kave in toasti z avokadom. Tvoja stilska ikona je Emma Chamberlain.

Nagradna križanka

Geslo prejšnje križanke je bilo – **Nočni tek po ulicah Kranja**. S pravilnim odgovorom sta si nagradi priborila Gašper Šink in Petra Jesenšek. Nagrajenca bosta nagradi prejela po pošti. Rešitev tokratne križanke nam sporočite na www.zapik.si, najkasneje **do 10. oktobra**.

	SESTAVILA MATEJA	OBUPANA ŽENSKA	IGRA ZŽOGO	OSEBNI ZAIMEK	ZAPIK	MLADIČ GOVEDA	DOLGOREPA PAPIGA	DRUGI NAJVEČJI INDUSKI EP	NASLADILO, PRIJETNO DRAŽILO
	ORGAN VIDA				TEŽA EMBALAŽE				
	VRED- NOSTNI PAPIR				DRŽAVNA BLAGAJNA ŠVEDSKO ŠMUČ. SRED.				
	MAJHEN ZAJEDAVEC			AMERIŠKI VESTERN SL. POSLOV. BOSCAROL					
	FR. TENISAČ BENOIT						ALEX MARQUEZ		
	BELKASTA ŽIVAL						POTRDILO, CERTIFIKAT		
						OTOK ČAROV- NICE KIRKE ZNIŽAN TONE			
ZAPIK	SISTEM KODIRANJA TV SIGNALA	ŽENSKO IME	SL. PESNIK SIMON OPAŽNA PLOŠČA			LETNI GOZD- NI POSEK VOLITEV, IZBOR			
PRAVILJNA JUNAKINJA, KI JE IZGUBILA ČEVELJČEK						JUDOVSKA LOČINA DROBEC, KANČEK			
AM. DRŽAVA, ALJASKA					KARL LAGERFELD PODROČJE ZA LOV DIVJADI		RIBIŠKA MREŽA ROK LUNAČEK		
ČRTA, POTEZA SMER					ODISEJEV/ OČE NEKO. SEKRE- TAR OZNANAN			DELAVEC PRI VITLU	NEKDANJA OZNAČBA ZA BRITANSKI IMPERIJ
ZAPIK	JAP. OBLIKA BUDIZMA VRSTA PLINA			KRAJ, KI VRO- VLO PAPAŽA ZBOR DEVETIH PEVCEV					
PLUČKA IZ MALINOVEGA SOKA							SL. MOTOKRO- SIST GAJSER ODPRTA POŠKODBA		
EVABOTO		REKLO, PREGOVOR	ČASTNIK V VOJSKI					TINA PISNIK ZVRST JAMAL- ŠKE GLASBE	
KATRAN			MESTO V SRBUJ NINA IVANIČ			KORITO ZA KRMO ŽIVALI ENAKI ČRKI			
GLAVNO MESTO GRČIJE					PISEC ČLANKOV				
IZDELKI ZA OKRAS TELESA					ELEMENT (OKRAJŠAVA)		REKA V ŠVICI		

Oven

Letošnje poletje vas res ni pustilo na cedilu. Končno ste očetu dokazali, da niste zlata ritka in se poslovili od statusa gimnazijskega maturanta. Nasvet za novo šolsko leto: če ste se poleti malenkost zapustili, ker ste počivali na lovorikah ravnokar s krvavimi žulji pridobljene diplome, jo raje spodmaknite izpod zadnjice in se v njeni družbi odpravite na Jošta. Spotoma se sprehodite mimo kranjske knjižnice; samozadovoljstvo ob zavistnih pogledih bivših sotrpinov vas bo kar pognalo na vrh.

Rak

Čeprav ste preživeli res lepo poletje, boste ob začetku novega šolskega leta obujali spomine na kratke poletne noči in ugotovili, da vam je ušla kakšna ljubezenska priložnost. A ni še prepozno, da naredite prvi korak, tudi jeseni se je fino pogreti z mogoče že dolgo prikrito simpatijo. Nasvet za novo šolsko leto: lepši ste, kot si mislite, vzemite vajeti v svoje roke in priznajte, kaj si želite. Ljudje v vašo posteljo ne padajo po naključju, kakor Alica v čudežno deželo.

Tehtnica

Solata letos res ni najbolje uspela in tudi neumni kmetje imajo majhen krompir. Ampak ne obupajte, jesen vam prinaša obetavno letino grozdja in vsi vemo kaj to pomeni ... Pograbite priložnost in se udeležite vseh trgatav, na katere vas povabijo vaši novi kolegi iz vinorodnih okolišev. Za ta namen je vseeno dobro poznati kakega Primorca ali Dolenjca, v skrajnih primerih tudi Štajerca. Nasvet za novo šolsko leto: ne zapravite preveč časa za mačkom.

Kozorog

Po eksotičnih potovanjih tega poletja, kjer ste se uspešno izogibali padajočim kokosom na rajskih plažah, vam bo na domačem vrtu na glavo padel storž. To bo prvi udarec v bitki z sosedovo veriverico, ki se bo nadaljevala v pozno jesen. Po dolgih in napornih bojih bosta obe strani primorani skleniti premirje in preložiti vojskovanje na pomlad, ko se bo vaš nasprotnik prebudil iz zimskega spanca. Nasvet za novo šolsko leto: razmislite o nakupu neprebojne torbe, vaši prijatelji mogoče niso to, za kar se izdajajo.

Bik

Četudi ste priden študent, in vam je knjižnica drugi dom, si vzemite čas zase in se pojdite nadihat svežega zraka v Prešernov gaj. Pri tem pa vseeno pazite, da zraka tam ne vdihnete pregloboko, saj je splošno znano da je tamkajšnja zelenica vsako leto bolj zelena. Nasvet za novo šolsko leto: pazite se kač, saj so tudi v Sloveniji kakšne strupene. Pa ne hoditi bos v Prešercu.

Lev

Življenje ni pošteno. Pred kratkim se je od vas poslovila vam ljuba oseba. Želeli boste zasedi mesto, ki vam pripada, a vaš zlobni stric bo imel povsem druge načrte. Začela se bo borba za prevlado. Po hudih bojih in s pomočjo prijateljev boste na koncu odrasli in si priborili tisto, kar vam je že od samega začetka namenjeno. Nasvet za novo šolsko leto: Hakuna matata, ne skrb, naj te nič ne mori!

Škorpion

Septembra in kar zajeten konec oktobra boste prav strupeno nastrojani. Vse in vsakdo vas bo že z najmanjšo kretitjo, napačno izgovorjeno besedo ali nepravim pogledom spravil v slabo voljo. Tudi zato boste v tem obdobju precej osamljeni, prepuščeni lastnim negativnim mislim in občutkom. Klub vsej slabi energiji pa lahko življenje obrnete na bolje preprosto s tem, da si najdete novo najljubšo zvrst glasbe. Nasvet za novo šolsko leto: bod' Goren'c, uporab' večkrat!

Vodnar

Zvezde vam bodo v tem obdobju res naklonjene. Končno boste doživeli razsvetljenje, ki ga že dolgo pričakujete. Pregovor: »Nesreča v kartah, sreča v ljubeznih za vas ne velja več, saj vam bodo finance kar cvetele, v trebuhu pa vam bodo frfotali metuljčki ob pogledu na svojo izvoljeno polovico. Še nasvet za novo šolsko leto: raje ne zamenjajte svojega vedeževalca, saj vam v tem primeru ne moremo zagotoviti večne slave.

Dvojčka

Rišpekt! V preteklem obdobju ste se resnično izkazali. Po napornih mesecih je poleti v vas zazijala nenadna praznina, ki pa se jo na srečo da zapolniti s Planico na žlico. Vseeno lahko ohranite mirno vest, saj bodo pretekli uspehi razvneli srca vaših oboževalcev, tudi če boste morali zamenjati konfekcijsko številko ali dve. Nasvet za novo šolsko leto: vsako prikol'co se da odklopiti.

Devica

Na lep jesenski dan se boste brezskrbno sprehajali po kočevskih gozdovih. Na pot vam zna stopiti prijazen kosmatinec. Vajini frekvenci se bosta nemudoma ujeli in začeli boste načrtovati skupno prihodnost. Vendar se ne prenaaglite, saj vam izbranec utegne pobegniti v Francijo. Nasvet za novo šolsko leto: včasih je dobro pustiti sošolcu iz gimnazije, da prepíše tvojo domačo nalogo iz matematike.

Strelec

Začetek jeseni vam bo prinesel nepričakovane metuljčke v trebuhu. Razlog zanje ne bo nova simpatija, temveč obilna letina fižola na babičinem vrtu. To vas bo spravilo v kar nekaj neudobnih situacij, saj vaši ljubljanski prijatelji ne razumejo, kako je na kmetih. Ampak naj vas to ne ustavi, babc se pa res ne sme razočarati, kdo pa vam bo na kavč prinesel palačinke. Nasvet za novo šolsko leto: najprej zdravje, pol kultura!

Ribi

Pred časom ste sprejeli pomembno odločitev, ki vam bo vsekakor spremenila pogled na svet. Zvezde s 75,9-procentno natančnostjo kažejo, da bo ta sprememba pozitivno vplivala na vaš nadaljnji razvoj in splošno srečo v življenju. Ljubezen bo zaradi vašega poguma v polnem razmahu, vendar imejte v mislih, da je varnost na prvem mestu. Nasvet za novo šolsko leto: v morju plava veliko rib, zato se ne omejujte s tistimi, ki so že ujete.

Joške vn

7. september, KluBar

3€ predprodaja, 4€ na dan koncerta

Pianopolis 2019

13. – 15. September, Stolp Škrovec

Vstopnice od 5 € naprej

Hamo in Rudi Bučar

14. September, KluBar

Od 12 € naprej

Gramatik

14. september, Kino Šiška

Predprodaja 25 €, dan dogodka 30 €

Martin Ramoveš band

15. september, Kino Šiška

Vstop prost

Michael Buble

16. september, Arena Zagreb

Od 60 € naprej

Šiška Open 2019

21. september, Kino Šiška

Vstop prost

Siddharta

21. september, Športna dvorana Šenčur

22 €

Full gas

21. september, KluBar

Vstop prost

Mi2 in Lumberjack,

28. september, Bazen Kranj

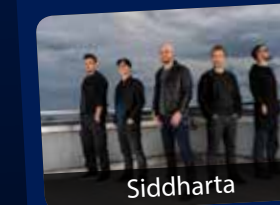
Od 10 € naprej

Gramatik

Michael Buble

Siddharta

Zmelkoow

Big Foot Mama

Adi Smolar

Dan D

Miki Solus

28. september, Layerjeva hiša

Člani KŠK 3 €, ostali 5 €

Bečo & Co

28. september, KluBar

Vstop prost

Zmelkoow

4. oktober, Cvetličarna

12 €

KŠK Ultraviolet electronic festival

5. oktober, Bazen Kranj

Člani KŠK 3 €, ostali 5/7 €

Big Foot Mama

5. oktober, Klubar

Od 16 € naprej

Adi Smolar 60 let

17. oktober, Cvetličarna

Od 15 € naprej

Razpaljotka

19. oktober, Bazen Kranj

Od 8 € naprej

Jesenski žur

Zvita feltna, Mambo Kings

25. Oktober, Gorenja vas

Prilavo kazalište

25. oktober, Hala Tivoli

Od 25 € naprej

Dan D

31. oktober, Cankarjev dom

18 €

(P)OSTANI KŠK-JEVEC

Silent
Party

Filmski Izziv
Gorenjske

Klubski
Stand Up

Za več info in EPSKE NAGRADE nam sledi na:

Klub Študentov Kranj

obliko trading

www.komunicirajmo.si

RESTAVracija JIMBO KRANJ

